اندلس

یا نننی هسپانیه او پرتګال له فتحې تر سقوطه

لیکوال: ډاکتر راغب سرجاني

ژباړن: عصمت الله (زاهدمل)

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر عزيز الرحمن حبيبي

اندلس

يا نننۍ هسپانيا او پرتګال، له فتحې تر سقوطه!

ليکوال: ډاکټر راغب سرجاني
ژباړن: عصمت الله "زاهدمل"

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ژباړن خبرې ۳
يو څو خبرې ۵
له غرناطې څخه دې د سرپيو په شان دفاع ونه کړه ااوس ۸
لومړی درس ۱۲
مونږ ولې د اندلس تاريخ مطالعه کوو؟ ۱۲
ولې دعوت د لښکر سره تړلې دی؟ ۲۲
د اندلس د فتحې زمانه ۲۶
زمونږ او د هغوی جنګونه ۲۷
د مسلمان مسؤليت ۲۹
اسلام ته د ټولو اړتيا: ۳۱
د اندلس پېژندنه ۳۲
اندلس په کومه زمانه کې فتحه شو؟ ۳۴
د اندلس له فتحې څخه مخکې د اروپا حالت ۳۶
دويم درس ۳۸
د اندلس د فتحې دوره: ۳۸
مسلمانان، د افريقا شمال او د اندلس فتحه: ۳۸
موسی بن نصير (رحمه الله) ۳۹
له مشکلاتو سره مبارزه: ۴۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د برباط دره او د رمضان مبارکه میاشت: ۵۳
طارق بن زیاد (رحمه الله) او د کښتیو د سوځولو موضوع ۵۴
په اسلام کې جزیه: ۵۸
دريیم درس ۶۰
صخره: ۶۹
د فتحې د دورې پای (۹۵ هـ = ۷۱۴ م): ۶۹
څلورم درس ۸۲
پنځم درس ۱۰۶
یو څېرنیز نظر: ۱۲۵
شپږم درس ۱۲۹
اووم درس ۱۵۰
اتم درس ۱۷۶
نهم درس ۱۹۷
د پنجشنبې په شپه ابن رمیله خوب کوري: ۲۱۸
لسم درس ۲۲۵
یوولسم درس ۲۴۴
دولسم درس ۲۷۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړن خبرې

الحمد لله رب العالمین وصلاة والسلام علی اشرف الانبیاء والمرسلین سیدنا ومولانا محمد و علی اله و اصحابه اجمین، اما بعد:

ډېر خوشحاله یم، چې الله تعالی راته د اسلامي تاریخ له بابونو څخه، د یوې برخې د ژباړې توفیق راکړ، یعنې د اسلامي او تاریخي اندلس، له فتحې، تر سقوطه پورې لیکل شوی کتاب مې وژباړه.

د اندلس اسلامي تاریخ، ډېر عجیبه تاریخ دی، ځکه په دې تاریخ کې کله مسلمانان ډېرو لوړو پوړیو ته رسېدلي دي او کله بیا داسې یو حالت ته رسېدلي، چې نصاراوو ته به یې جزیه ورکوله.

په کوم وخت کې به چې د اندلس مسلمانان په خپلو منځونو کې سره یو شول، اتفاق او اتحاد به یې پیدا کړ او د اخرت مینه به یې د دنیا په مینه غالبه شوه، نو بیا به یې دومره رعب او پرتم پیدا کړ، چې د نصاراوو ریاستونو به مسلمانانو ته جزیه ورکوله، لکه د عبدالرحمن الداخل(رحمه الله) عبدالرحمن الناصر (رحمه الله) او ځینو نورو په زمانه کې د اندلس مسلمانانو له نصاراوو څخه جزیه اخیستله، خو کله به داسې حالت هم راغی، چې مسلمانان به په خپلو منځونو کې بې اتفاقه شول او د یو بل سره به یې جنګونه شروع کړل، نو بیا به داسې حالت پرې راغی چې الله تعالی (جل جلاله) به نصارا پرې مسلط کړل او له دوی څخه به یې جزیه اخیستله او حتی داسې وخت هم راغی، چې کله په اندلس کې د مسلمانانو تر منځ بې اتفاقي او د الله تعالی (جل جلاله) د قوانینو ماتول اخري حد ته ورسېدل، نو الله تعالی (جل جلاله) له داسې سقوط او تباهۍ سره مخ کړل، د مسلمانانو د بې اتفاقۍ او بې پراویۍ پایله داشوه، چې اندلس یې له لاسه ووت او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندلس کې د مسلمانانو نوم او نښان هم پاتې نه شو، هغه اندلس، چې نورې اروپا ته ترې علم خپور شو، یو وخت پکې د اسلامي دین څراغونه ځلېدل، خو نن پکې هېڅ مسلمان هم نشته.

په اندلس کې د مسلمانانو د سقوط ستر او مهم لاملونه:

۱. قومي او توکمیز تعصبات!
۲. له دنیا او مال سره د مسلمانانو بې کچې مینه!
۳. د مسلمانانو په مقابل کې د جنګ لپاره له نصاراوو څخه د مرستې غوښتنه، تر دې که د دوو وروڼو تر منځ به په خپلو کې د واک پر سر لانجه پیدا شوه، نو بل به له نصاراوو څخه مرسته غوښتله

نور عوامل هم شته، خو عمده عوامل یې همدا دي، چې پورته ذکر شول او همدا عوامل په اندلس کې د مسلمانانو د سقوط باعث وګرځېد.

په هر صورت، په اندلس کې خو مسلمانانو سقوط وکړ، خو د نورې نړۍ مسلمانان باید د هغوی له سقوط او هلاکت څخه عبرت واخلي او کوم عوامل چې د هغوی د سقوط سبب شوي دي، هغه باید تکرار نه کړي، ځکه د تاریخ له مطالعه کولو او لوستلو څخه تر ټولو مهم هدف همدا دی، چې کومې غلطۍ زمونږ پخوانیو مشرانو تر سره کړې دي، هغه باید مونږ تکرار نه کړو او تر خپل توان او قدرت پورې د هغو غلطیو مخنیوی وکړو، ځکه چې همدا د امت د اصلاح لاره ده او د امت اخرني به په هغه څه اصلاح کېږي، په کوم څه چې د هغوی اولني اصلاح شوي دي

په پای کې له ټولو درنو لوستونکو څخه هیله کوم چې کومې غلطۍ د ژباړې په برخه کې راڅخه شوې دي، هغه راته وبخښي، ځکه چې دا زما لومړنی ژباړه ده او خامخا به ستونزې لري، خو هیله لرم، چې درانه لوستونکي به هغو غلطیو ته ډېر پام نه کوي

په احترام
عصمت الله (زاهد مل)

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو څو خبرې

تاریخ د تیرو ولسونو د عروج او زوال، پرمختګ او په شاتګ... د ننښو، لاملونو، کړنو او نتایجو انځور دی چې قرآنکریم هم مونږ ته په ډیرو ځایونو کې لارښوونه کوي او وایي چې تاسو د پخوانیو قومونو انجام ته وګورئ.

هغه قومونه چې له تاریخ څخه پند نه اخلي او خپل حال او مستقبل له ماضي سره نه تړي او له ماضي څخه ناخبره وي، خپل ټول ژوند په ناکامو تجربو کې ضایع کوي.

یو وخت یو متدین ګروپ مسلمانان د طارق بن زیاد (رحمه الله) په مشرۍ په دې موخه چې بشریت ته د کفر، شرک، فقر، ناروغۍ، بې نظمۍ، نا امنۍ او جهالت څخه نجات ورکړي او د اسلام مبارک دین ته یې راوبولي چې د امن، سلامتیا او سوکالۍ دین دی.. اندلس ته داخل شول او دغه برکتناکه رڼا دومره خپره شوه چې په برکت یې نن اروپا په ټوله بشري نړۍ کې د علم او خیرنو په ډګر کې هغه وتلې څیره ده چې نور ولسونه ورپسې وړې هم نه شي راټولولای.

ګوستولوبون وایي: که اسلامي تمدن اروپا ته نه وای ننوتی ښایي نن د اروپا تمدن سوونه کلونه وروسته پاتې وای.

د اسلامي تمدن په برکت په اندلس کې د زرګونو علماوو استعدادونه وپنځیدل، د وهم، خیال او باطلو انګیرنو طلسمونه له منځه ولاړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه دا چې یو مهال په اروپا کې درې زره مخترعین د اختراع په جرم په دار وځړول شول، مگر اوس داسې وخت هم پرې راغی چې د مخترعینو ټولنیز حیثیت تر ټولو لوړ ارزول کیږي او تر هر چا زیات نازول کیږي.
اروپایانو به خپل بچیان مسلمانانو ته د سالمې او علمي تربیې لپاره راوستل او د خپلو مشرانو پر ځای د مسلمانانو په مشرۍ خوشحاله کیدل، تاریخ ډیر داسې شواهد راټول کړیدي چې خلک به د مسلمانانو مشرانو ته راتلل او ورته ویل به یې چې زمونږ مشران ظالمان دي، مونږ ته له هغوی څخه نجات راکړئ او زمونږ مشري تاسو واخلئ.
اما کله چې مسلمان حاکمان د خیټې او شهوت په بندگۍ بوخت شول او د نورو ولسونو له تورتم څخه راویستل ورڅخه هیر شول نو د ولسونو اعتماد ورباندې له منځه ولاړ،... مسلمانو ولسونو د تورتم په داسې بیدیا کې د خپلو ظالمو او شهوت پالو حاکمانو سزا تیره کړه چې نن یې مونږ یوائې په لوستلو خپلې اوښکې نه شو ټینگولای.
دا چې مسلمانانو په اندلس کې اته سوه کلونه حکومت وکړ او اته پیړۍ وروسته دومره کمزوري شول چې په لکونو مسلمانان د ظالمو یرغلگرو د لاسه له تیغه تیریږي او اندلس یې داسې لاسه وځي چې مسجدونه یا سوځول کیږي او یا کلیساگانې ترې جوړیږي. مسلمانانو ته لوی درس دی چې د شهوت په دام کې د ښکیل شویو چارواکو د تائید او حمایت څخه لاس په سر شي او د داسې چارواکو په لټه کې شي چې شهوانې ځواکونه یې د عقلي ځواکونو په وړاندې مغلوب وي، زړونه یې سپیڅلي او خلکو په دردمن وي، د خلکو د هونو ترجمان او دردونو درملوونکي وي.
متأسفانه اوس هم دغه ترخه تجربه بار بار تکراریږي، حتی پوهان خلک گورم چې د واک د خاوندانو په دسترخوان د یو ملنگ په څیر ناست وي، د نصیحت او اشتباهاتو ته د څیر کولو پر ځای د هغه په ستایلو او غوړه مالیو لاس پورې کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې ((بئس العالم علی باب الا میر ونعم الامیر علی باب العالم)) تطبیق او دیني عالمانو روزنه په همدې قاعده باندې د مسلمانو چارواکو د اصلاح او اسلامي ملتونو د نجات مهم عنصر دی.

زمونږ ورور عصمت الله زاهد مل چې د حقوقو او سیاسي علومو له پوهنځي څخه په کدري نومرو فارغ دی، له کوچنیوالي داسې پیژنم چې د درنو خویونو او ښه شخصیت خاوند دی، دا کتاب یې په خپله خوښه او خپل ابتکار باندې وژباړه ،ژباړه یې روانه او خوږه ده.

ددې کتاب له ژباړې څخه معلومیږي چې ځان د اسلامي امت په دردونو دردمن او د اسلام د مبارک دین پوروړی ګڼي او د عمر ابن خطاب (رضي الله عنه) غوندې په دې باور دی چې مونږ هغه قوم یو چې الله تعالی د اسلام په دین عزتمند کړو ، تر هغه چې د اسلام نه بغیر په بل څه کې عزت لټوو ذلیل کیږو. زه فقط دومره دعاء ورته کوم چې الله تعالی دې ورته عقلي او روحي استعدادونه وبنځوي او د اسلامي امت لپاره یې د خیر سرچینه وګرځوي

استاذ محمد ناصر حلیمي
د ننګرهار عالي دارالمعلمین استاذ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له غرناطې څخه دې د سړيو په شان دفاع ونه کړه! اوس پرې د ښځو په شان مه ژاړه

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضْلِلْ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ). (الرعد: ۱۱)

ژباړه: بې شکه الله جل جلالهٔ هېڅکله د يو قوم حالات نه بدلوي، تر څو چې هغوی په خپلو اوصافو کې بدلون نه وي راوړی.

دا چې اندلس د مسلمانانو له لاسه ووت، د بېلابېلو لاملونه يې درلودل، خو زه به په هغو دوو سترو لاملونه خبره وکړم، چې له امله يې اندلس د مسلمانانو له لاسونو څخه ووت او د نصرانيانو لاسونو ته پرېوت.

د الحمراء د ماڼۍ په سر چې د صليب نښه ولګېده، لامل يې دا و چې د اندلس خلکو هغه څه ته شا کړې وه، چې په واسطه يې کلونه پخوا اندلس د مسلمانانو لاسونو ته ورغلی و.

ځوانانو او علماؤو د هغه څه تعليم او تعلم پرېښودی و، چې اندلس يې پرې خپل کړی و! د خلکو له زړونو څخه د هغه څه مينه او محبت وتلی و، چې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

امله يې دوی د اندلس په خاوره واکمن شوي وو، ځوانان يې د دوی غلامان او پېغلې يې د دوی وينځې وې!

د اندلس د پرله پسې ښارونو د لاسه ورکولو ستر لامل د هغه څه پرېښودل و، چې له امله يې طارق بن زياد (رحمه الله) او موسی بن نصير (رحمه الله) د اندلس پرله پسې ښارونه نيول!

خبره نه اوږدوم، جهاد يادوم! د جهاد پرېښودل او د علماؤو خپل مسؤليت نه ادا کول هغه څه وو، چې له امله يې اندلس د مسلمانانو له لاسه ووت. په اندلس کې د سقوط علامې له همغې ورځې راښکاره شوې، له کومې ورځې چې د اندلس علماؤو په فروعي مسائلو په خپلو منځونو کې بحثونه او مناظرې پيل کړې.

لاسونه بايد چېرته کېښودل شي، امين په جهر وشي او که په پټه؟ رفع اليدين وشي او که نه؟ د لومړي تکبير وروسته بايد لاسونه تر اوږو پورته شي، که تر غوږو؟ او داسې نور... دا ټول هغه څه وو، چې اندلس يې له بربادۍ سره مخ او په اندلس کې يې د اسلام اته سوه کلن ځلاند او رڼاند بيرغ رانسکور کړ.

د اندلس علماء په مباحاتو او مستحباتو کې اخته شول او اصلي هدف ترې پاتې شو، د دې يادول اړين نه بولم، چې دوی دغه کار په خپله خوښه کړی و او که د چا په لمسون يې کړی و، بلکې هر څه چې وو، په اندلس کې يې د اسلام اته سوه کلن لمر ډوب کړ.

بل دا چې په اندلس کې د واک په سر شخړې رامنځته شوې، هر يو غوښتل چې د واک په ګدۍ کېني، تر دې چې تر واکه رسېدو پورې به يې له صلبيانو څخه په مرسته اخيستو کې هم شرم نه کاوه.

بل عمده لامل دا و چې يهودانو او نصرانيانو اندلس کې داسې خلک پيدا کړل، چې دوی ته به يې کار کاوه او د همدغو کسانو په وسيله يې اندلس په ځو برخو ووېشه، تجزيه يې کړ او په يو اندلس کې يې ځو دولتونه جوړ کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له امله يې يو پر بل اعتبار او اعتماد له منځه ولاړ او د خلکو له زړونو
څخه اسلامي مينه ووتله
زه په ډېر افسوس سره وايم چې د بې اتفاقۍ دغه توره او ړنده سېلۍ که څه
هم کلونه پخوا په لوی افغانستان کې را الوتلې ده، خو حالاتو ته په کتو سره
په د دغې سېلۍ راوړونکي او ملا تړ کوونکي په افغانستان کې داسې نه
هېرېدونکي او نه جبرانېدونکي پېښې رامنځته کړي، لکه څنګه چې په
اندلس کې رامنتځه شوې وه.
غرب د يو څو بې ضميره او بې احساسه افغانانو په اوږو ناست راغلی او د
بې وزله او مظلومو افغانانو له بې وسۍ او سپېڅلې مسلمانۍ څخه په ګټه
اخيستو خپل شوم پلانونه د همدغو بې وژدانو په مرسته عملي کوي، دا
هغه کسان دي، چې واک ته د رسېدو لپاره له هر څه تېر دي
له بله پلوه د افغانستان محترمو علماؤو هم په خپلو خولو لاس ايښې او له
حق ويلو يې خپلې خولې منعې کړې دي، د افغانستان علماء هم نن سبا په
هغو مسائلو کې بوخت دي، چې له امله يې اندلس له سقوط سره مخ شوی و،
په دوی د يو کشر ورور په حيث غږ کوم، وړاندې له دې چې د اندلس تاريخ
په لوی افغانستان کې تکرار شي، له دغو وړو وړو مسائلو تېر شئ، ځکه دا
د ښمن چال او فريب دی، چې د وخت علماء يې په دې مسائلو بوخت کړي او
دوی په اندلس کې کامياب شوی پلان په لوی افغانستان کې تطبيقوي
د وخت علماؤو ! حالاتو ته په کتو (په افغانستان کې) تش په نامه اسلام هم
په ړنګېدو دی، الله مکړه که دغه تاريخ تکرار شي، ذمه وار به يې تاسو
ياست !.
وړاندې له دې چې د ابو عبدالله په څېر راته مېندې همغه پېغور راکړي، لکه
د ابو عبدالله مور چې ابو عبدالله ته ورکړی و، يعنې چې په مېړانه مو له دين
څخه دفاع ونه شوه کړای، نو اوس پرې د ښځو په څېر اوښکې مه تويوئ !
ابو عبدالله د مور دا خبره چې خپل زوی ابو عبدالله ته يې کړې وه، چې
غرناطې څخه دې د سړيو په شان دفاع ونه کړه ! اوس پرې د ښځو په شان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړه، يواځې خپل زوی ته پېغور نه و، بلکې مونږ او تاسو او د نړۍ هر مسلمان او هر ځوان ته يو ستر نصحيت دی، متې بډ وهئ او په پوره مېړانه د نړۍ په هر کونج کې له خپل محمدي (صلی الله عليه وسلم) دين څخه دفاع وکړئ

په پای کې په ټولو مسلمانانو او په ځانګړې توګه ځوانانو باندې غږ کوم، چې دغه کتاب خامخا ولولئ او له خپل زرين تاريخ څخه ځان خبر کړئ

يو وخت و چې د ځمکې په سر راج مې غړېده
ځلانده اسلامي نوراني تاج مــــــې ځلــېده

(کامران هجومي بړووال)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی درس

نحمده و نستعینه و نستغفره و نومن به و نتوکل علیه و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا، من یهد الله فلا مضل له و من یضلل فلا هادي له و اشهد ان لا اله الا الله وحد لا شریک له و اشهد ان محمد عبده و رسوله، اما بعد:

زمونږ دغه موضوع چې غواړو بحث پرې وکړو، د اسلامي تاریخ د ډېرو مهمو موضوعاتوله جملې څخه ده، چې هغه د اندلس اسلامي تاریخ دی او زمونږ د بحث د دغې مجموعې نوم ((اندلس له فتحې څخه تر سقوطه)) دی.

کېدای شي ځینې خلک پوښتنه وکړي، چې ولې باید د اندلس تاریخ مطالعه کړو؟ زیات خلک مسلمانان ملامتوي او وایي چې تاسې په هغه څه خپګان کوئ او ژاړئ، چې تېر شوي دي، هر څه چې تېر شول، هغه هسې هم تېر شول، مونږ په اوسنۍ زمانه کې ژوند کوو، باید اینده وخت ته سوچ وکړو، ولې حقیقت د دې برعکس دی، ځکه که مونږ قرانکریم ته وګورو، نو د هغه درېیمه برخه پخوانۍ کیسې دي او دغه کیسې الله جل جلالهُ په قرانکریم کې د خپل مخلوق د عبرت او تربیې لپاره بیان کړې دي، چې پدې کې د نېکو خلکو کیسې، د بدو خلکو کیسې، د انبیاوو کیسې او د هغوی د پیروانو کیسې بیان شوې دي او همدارنګه دهغو خلکو کیسې هم بیان شوې دي، چې د الله جل جلالهُ له لارې څخه خارج شوي دي او دا چې څنګه الله جل جلالهُ دغه خلک د خپلو اعمالو په سزا ورسول او د دوی خاتمه څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکریم په حقیقت کې یو داسې کتاب دی، چې د ژوند لاره بیانوي او په دې باره کې زیات ایتونه موجود دي، چې مسلمانان ښې لارې ته رابلي، لکه الله جل جلاله چې فرمايي:

(فَٱقْصُصِ ٱلْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ) (الاعراف ۱۷۶)

ژباړه: نو بیان کړه دوی ته دغه کیسې، د دې لپاره چې دوی فکر وکړي بل ځای کې الله تعالی فرمايي:

[لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَٰبِ] (یوسف ۱۱۱)

ژباړه: خامخا شته په کیسه د دوی (یوسف (علیه السلام) او نورو انبیاوو) کې عبرت د عقل خاوندانو لپاره.

الله تعالی (جل جلاله) عبرت یوې معینې طایفې ته خاص کړی، چې فرمايي: (لا ولی الالباب) یعنې هغو کسانو ته چې عقل او پوهه ولري، په همدې شکل کله چې کیسه په عام شکل وایوو، هغه که د قرانکریم کیسې وي که اسلامي تاریخ وي او یا غیر اسلامي تاریخ وي، د هغې په پوهېدو کې باید فکر او سوچ وکړو او د هغې شا او خوا ته باید نظر وکړو، تر څو د هغې څخه درس واخلو، چې دلته هم د اندلس د تاریخ د بیانولو څخه زمونږ هدف د خلکو د احساساتو راپارول نه دي او نه هم په تېرو تمدنونو باندې ژړا او خپګان دی، بلکې زمونږ هدف ترې دا دی چې خلک ترې درس او عبرت واخلي، همدارنګه داسې یوه توقع ده چې د اسلامي اندلس د تاریخ په باره کې یو څه ولیکو، کېداې شي چې ټولې پېښې او د هغې تفصیلات په دې خور،وور بحث کې را یو ځای نه شم کړای، خو بیا هم د الله تعالی (جل جلاله) په مرسته او کومک په دې لاره کې قدم ږدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بحث په شروع کې د تاریخ د صحیح او دقیق تحلیل لپاره کوښښ کوو، تر څو زیاتې صفحې لیرې کړو او هغه پښې را واخلو، چې د کلونو په اوږدو کې د خلکو له نظره لوید لې دي او هغه څه چې زیاتره دا کوښښ کوي، چې هغه پټ کړي، دلته یې ښکاره کوو، همدارنګه هغه څه چې خلکو ورته درواغ ویلي، په داسې حال کې چې هغه رښتیا دي او هغه څه چې خلکو ورته رښتیا ویلي، په داسې حال کې چې هغه درواغ دي، روښانه کړم، ولې چې زیاتو خلکو کوښښ کړی، چې اسلامي تاریخ ګډوډ کړي، چې دا یو لوی جرم دی او باید مسلمانان ترې وي.

په ابتداء کې باید په سنن الله جل جلالهُ باندې وپوهېږو، چې الله تعالی ثابت سنن او قوانین لري، هیڅ تغیر او تبدیل پکې نه شي راتلای، لکه څرنګه چې فرمایي:

[فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَبۡدِيلاً ۖ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ ٱللَّهِ تَحۡوِيلاً]

(فاطر: ۴۳)

ژباړه: نو ته به هېڅکله د الله په کړنلاره کې څه بدلون ونه مومې او ته به هېڅکله ونه وینې چې د الله جل جلالهُ کړنلاره، د هغه له ټاکلې لارې نه کوم څواک واړولای شي.

ښکاره شوه چې د الله تعالی (جل جلاله) قوانین ثابت دي او تغیر پکې نه شي راتلای، لکه اوبه چې په سل درجو د سانتي ګرید کې په جوش راځي، نو تر قیامته به په همدې درجه کې په جوش راځي او که نن اوبه په دیرشو درجو کې په جوش راشي او سبا په پنځوس درجو کې په جوش راشي، نو بیا دانسان ژوند په دې حالت کې استقامت نه شي کولای، ځکه چې یوه ورځ د بلې سره فرق لري، خو بعضې استثناءات

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم موجود دي، لکه اور چې مهمترین خاصیت یې سوځول دي، خو ابراهیم (علیه السلام) یې ونه سوځاوه، چې دا یوه استثناء وه او یو پوه او هوښیار مسلمان په استثناءاتو باندې متکي نه وي، بلکې په ثابتو قواعدو باندې متکي وي.

نو ایا یو مسلمان کولای شي، چې د استثناء پر بناء خپل لاس اور ته وړاندې کړي؟ او ووایي چې ابراهیم (علیه السلام) اور نه دی سوځولی، نو ما به هم نه سوځوي؟ بلکې دا په هېڅ صورت جائز نده، همدارنګه که څوک نور څه په نظر کې نیسي، هم کولای شي، لکه انسان او حیوان نه شي کولای چې په عمومي ډول، له اوبو او خوراک څخه پرته ژوند ترسره کړي، چې دا هم د الله تعالی (جل جلاله) یو ثابت قانون دی او تغیر نه کوي، نو که یو څوک ووایي چې زه بغیر د خوراک او اوبو څخه ژوند کوم، نو شونې نه ده.

په همدې ډول الله تعالی (جل جلاله) انسانانو ته د فساد څخه د اصلاح لور ته او د اصلاح څخه دفساد لور ته، د تللو لپاره ثابت قوانین رالیږلي دي، چې هېڅ تغیر او تبدیل پکې نه شي راتلای، نو که چا په همدې قوانینو عمل وکړ، خاتمه به یې د الهي قوانینو مطابق وي او دغه کس به کامیاب وي.

کله چې مونږ تاریخ لولو او صفحې یې اړوو، نو ګورو چې تاریخ په عجیبه شکل سره تکرارېږي، په دې معنی چې مونږ کله تاریخ لولو، داسې زمونږ ذهن ته راځي چې زر کاله پخوانۍ پېښې یا دهغې څخه هم پخوانۍ پېښې اوس تکرارېږي، یوازې نومونه تغیر کوي او پېښې همغه پخوانۍ دي. مطلب دا، کله چې مونږ تاریخ لولو داسې مثال لري چې اینده وخت د ټولو پېښو سره لولو، لکه څرنګه چې د الله تعالی (جل جلاله) قوانین ثابت دي او کوم تغیر پکې نه شي راتلای او

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدارنګه الله تعالی (جل جلاله) دا هم بیان کړي دي چې څوک په کومه لاره ځي او دهغې عاقبت څه دی؟ نو عقل مند او هوښیار مسلمان هغه څوک دی! چې خپلې پخوانۍ خطاګانې تکرار نه کړي او دهغو کارونو څخه ډډه وکړي، کوم چې د هغوی د تباهۍ باعث شوي دي او هغه کارونه تر سره کړي، چې په کومو باندې هغوی کامیابۍ ته رسېدلي دي او همدارنګه دهغو کسانو په لاره باندې روان نه شي، چې د الله تعالی (جل جلاله) دقوانینو سره په ټکر کې وو.

مونږ ولې د اندلس تاریخ مطالعه کوو؟

د اندلس تاریخ ځکه مطالعه کوو، چې د اندلس تاریخ د اتو سوو کلونو څخه زیات، یو اسلامي تاریخ دی.

د ۹۲ هـ څخه تر ۸۹۷ هـ کال پورې، یعنې اته سوه پینځه کاله داندلس تاریخ یو اسلامي تاریخ دی، نو دا به عجیبه وي، چې مسلمانان په دغه اسلامي تاریخ، چې د اته سوه کلونو څخه یې زیات دوام کړی؛ پوه نه شي. او بله دا چې داندلس تاریخ زیاتې تاریخي دورې لیدلي دي او ډېرې تاریخي دورې پکې ښکته پورته شویدي، نو د الله تعالی (جل جلاله) قانون په اندلس کې ښکاره دی، ځکه چې په اندلس کې زیات خلک لوړو پوړیو ته رسېدلي او زیاتو خلکو پکې سقوط او شکست خوړلی، د اندلس په تاریخ کې قسم، قسم خلک تېر شوي دي، چې په هغوی کې زړور مجاهدین، ډارن او وېریدونکي خلک، د خپل ځان او وطن سره امانتداره او د خپل ځان او وطن سره خیانت کوونکي هم پکې تېر شوي دي، نو بې له شکه د دغه تاریخ لوستل دمسلمانانو لپاره ډېر ګټور دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس وګورئ چې څو نفرو د برباط د درې په باره کې اوریدلي دي، په داسې حال کې چې هغه د اسلام د جنګونو څخه یو ډېر مهم جنګ دی، چې په هغه کې اندلس فتحه شو او دغه جنګ د یرموک او قادسیې د جنګ سره مشابهت لري او ایا د طارق ابن زیاد (رحمه الله) له خوا دکښتیو سوځول حقیقت لري او که هسې یوه خیالي خبره ده؟ زیات خلک د دې کیسې په حقیقت او تفصیلاتو باندې نه پوهېږي ، عبدالرحمن الداخل (رحمه الله) څوک دی؟ او د تاریخ څومره پوهان هغه پېژني؟ په داسې حال کې چې زیاتره مؤرخین وایي چې که عبدالرحمن الداخل (رحمه الله) نه وای، نو اسلام به په هماغه زمانه په اندلس کې په کُلي شکل ختم شوی وای او عبدالرحمن ناصر (رحمه الله) څوک دی؟ هغه په منځنیو پړیو کې د اروپا د لویو پاچاهانو له جملې څخه دی، هغه څنګه دغې درجې ته ورسېد؟ او څنګه په خپل وخت کې د نړۍ د لویو قدرتمندو څخه ګرځېدلی ؤ؟ د ذلاقه جنګ سر لښکر یوسف ابن تاشفین (رحمه الله) څرنګه نشأت وکړ او په څه ډول یې خلک د جهاد د زندګۍ سره اشنا کړل او څرنګه یې د مسلمانانو د حاکمیت ساحه پراخه کړه؟ د ابوبکر ابن عمر لمتونی (رحمه الله) نوم چا اوریدلی دی؟ دا هغه مجاهد دی چې په کوښښ سره یې د (۱۵) څخه زیات افریقایي هېوادونه د اسلام په مبارک دین کې داخل شول.

ابو یوسف یعقوب المنصور څوک پېژني؟ دی د ارک د جنګ قوماندان دی، چې په دې جنګ کې د عیسایانو زیاتې قلعه ګانې ورانې شوې او لویه فتحه الله جل جلالهُ د مسلمانانو په نصیب کړه.

د موحدینو د دولت په اړه او دا چې دغه دولت څرنګه سر اوچت کړ، څوک پوهېږي؟ د قرطبي د مسجد نوم چا اوریدلی دی؟ هغه چې د نړۍ یولوی مسجد ؤ او په کلیسا بدل شو او تر ننه پورې په هماغه حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

باقي پاتې دی، د اشبيلي د مسجد په اړه چا اوريدلي دي؟ د قرطبي دپوهنتون او د امويه کتابخانې نوم چا اوريدلی دی؟ د الزهره دمانۍ او دالزهره دښار نوم چا اوريدلی دی؟ او دالحمراء د مانۍ نوم چې تر اوسه پورې په هسپانيا کې د سياحت له نظره ډېر غوره ځای حسابېږي او مسلمانان او غير مسلمانان يې د ليدو لپاره ورځي، چا اوريدلی دی؟ د العقاب د جنګ په باره کې مو څه اوريدلي دي؟ چې په هغه کې مسلمانان سره د دې چې د تعداد په لحاظ سره ډېر زيات وو، خو د لوی شکست سره مخ شول. بالکل داسې لکه د حُنين جنګ چې د تېر څخه را ګرځېدلی وي او دالعقاب په جنګ کې بيا تکرار شوی وي، تاريخ پوهانو ليکلي چې د دغه جنګ څخه وروسته په اندلس کې يو نېک مسلمان هم دجهاد لپاره نه تر سترګو کېده، ځکه چې پدې جنګ کې د اتيازرو څخه زيات مسلمانان شهيدان شول.

اندلس څرنګه سقوط وکړ او د سقوط عوامل يې څه وو؟ او که چېرته هغه عوامل بيا تکرار شي، بيا هم د مسلمانانو د سقوط باعث ګرځي، کله چې په اندلس کې د اسلام لمر غروب وکړ، نو د همدې سره په يو وخت کې د اسلام ځلانده لمر په قسطنطينيه او شرقي اروپا کې راوخوت.

دبلنسيې فاجعه څه ده او څنګه پکې اتيازره مسلمانان په يوه ورځ په قتل ورسېدل؟ د اوبدې فاجعه څه ده؟ او د بربشتر فاجعه څه ده او په څه ډول پکې څلوېښت زره مسلمانان په يوه ورځ کې قتل شول؟ او همدارنګه د بربشتر په فاجعه کې په څه ډول اويا زره مسلمانې پيغلې بنديانې شوې؟ دغه ټول حالات په اندلس کې تېر شوي دي چې اوس په همغه قسم حالات په بوسنيا، هرزه ګونيا او نورو اسلامي هېوادونو کی ګورو، چې تکرارېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اندلس اته سوه کلن تاریخ یوه حقیقي سرمایه ده، چې د علم، تجربو او عبرتونو څخه ډکه ده، داچې د ټولو پېښنو بیانول دلته ممکن ندي، نو د زیاتو معلوماتو د حاصلولو لپاره ضروري ده، چې نوره پلټنه وشي او د اسلامي اندلس اته سوه کلن تاریخ چې د اسلامي څوارلس سوه کلن تاریخ یوه برخه ده، په صحیح ډول مطالعه شي، تر څو په هغه څه چې باید ترسره شي او په هغه څه چې باید ترې ځان وساتل شي، پوه شو.

د اندلس له فتحې څخه تر سقوط پورې یعنې له ۹۲ هـ = ۷۱۱ م څخه تر ۸۹۷ هـ =۱۴۹۲ م پورې د اندلس ټول اسلامي تاریخ له داسې پېښنو څخه ډک دی، چې دهغې په اړه دانسان ذهن ته ډېر سوالونه راځي، کوښښ کوو ترڅو دغو سوالونو ته ځوابونه پیدا کړو.

سوال دا دی چې ولې مسلمانانو خپلې تورې تر ملا وتړلې او د اندلس د فتحې په نیت د هغه هېواد طرف ته روان شول؟ په داسې حال کې چې په هغه وخت کې اندلس یو خپلواک هېواد ؤ، چې د نصاراوو تر حاکمیت لاندې ؤ او مسلمانان یې په ګاونډ کې پراته وو، نو بیا ولې مسلمانانو تورې راوویستې او د هغه هېواد په طرف روان شول؟ او خپل درې ګونې شرطونه چې عبارت له اسلام، جزیه او یا جنګ څخه دی هغوی ته وړاندې کړل؟ چې دغه عمل د اوسني بین المللي قانون له مخې د یو مستقل هېواد په حدودو باندې تېری دی.

د دغه سوال څخه زیات خلک ډېره بې اساسه او د حقیقت څخه لیرې نتیجه اخلي او وایي چې اسلام دتورې په زور خپور شوی دی، خصوصا د سیکولریزم د طریقې پیروان دغه خبره زیاته یادوي.

همدارنګه الله تعالی په خپل عظیم کلام قران عظیم الشان کې فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[لَآ إِكۡرَاهَ فِي ٱلدِّينِۖ قَد تَّبَيَّنَ ٱلرُّشۡدُ مِنَ ٱلۡغَيِّۚ] (البقره ۲۵۶)

ژباړه: په دین کې جبر نشته، په تحقیق سره ښکاره شوې ده، سمه لاره (دایمان) له ګمراهۍ (کفر) څخه

نو سوال باقي پاتې شو، چې ولې بیا مسلمانان د توري په زور د هغه ځای د فتحې په نیت لاړل؟ پداسې حال کې چې الله تعالی فرمايي، چې په دین کې جبر نشته، د دې مسئلې د روښانتیا لپاره باید ووایو چې په اسلام کې دوه قسمه جهاد دی، یو د دفع جهاد دی او بل د طلب یا د دعوت د خپریدو جهاد دی، اول قسم جهاد یعنې د دفع جهاد د خپل وطن او خاورې څخه د دفاع په خاطر صورت نیسي، چې دغه قسم جهاد مسلمانان او غیر مسلمانان ټول مني، ولې دوهم قسم جهاد چې زیات خلک پرې نه پوهېږي، هغه د طلب یا د دعوت د نشریدو جهاد دی.

نو اسلام چې د الله تعالی اخرنی دین دی او قرانکریم د الله تعالی (جل جلاله) وروستی کتاب دی او الله تعالی (جل جلاله) اسلامي امت د دغه دین په خپرولو او خلکو ته د دغه دین په تعلیم ورکولو مکلف کړی دی او غیر اسلامي حکومت حتماً دا کوښښ کوي، چې د هغوی د هېواد خلکو ته دغه دین ونه رسیږي، نو پدې خاطر الله جل جلالهُ د مسلمانانو لپاره مشروع کړې ده، تر څو توري ته لاس کړي او که نه نو د هغو خلکو مسؤل او غمخوار څوک دی، چې کله پیدا شي نو دا تعلیم ورکول کېږي چې عیسی (علیه السلام) خدای دی؟ (العیاذ بالله) او د هغو کسانو مسؤل څوک دی، چې کله پیدا شي، نو ورته ویل کېږي چې غوا ستا اله او معبود دی؟ (العیاذ بالله) او څوک د هغو کسانو په اړه فکر کوي، چې کله پیدا شي، نو ورته ویل کېږي چې د عدم څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا شوی دی؟ نو څوک دي غیر د مسلمانانو څخه چې دغه خلک وپوهوي؟ الله تعالی(جل جلاله) حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) د اخرني نبي په حیث رالیږلی دی او دهغه (صلی الله علیه وسلم) څخه وروسته نور انبیاء نه راځي، نو څوک دی چې په دې ګمراهانو باندې شاهدي ووایي؟ پرته له رسول الله (صلی الله علیه وسلم) د امت څخه چې په دې اړه الله تعالی فرمایي:

[وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَـٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا۟ شُهَدَآءَ] (البقره ۱۴۳)

ژباړه: او تاسو مې مختاره ډله وګرځولئ، تر څو په خلکو باندې ګواه واوسېږئ او رسول ستاسو ګواه شي.

د اسلامي امت اهمیت ګواهي او شهادت دی، چې الله تعالی (جل جلاله) ته به وایي: ای الله (جل جلاله) مونږ د دوی خواته لاړو او ستا د دین تعلیم مو ورته ورکړ او ستا په لاره کې مو جهاد وکړ، خو دوی انکار وکړ او دغه شاهدي به یواځې اسلامي امت ورکوي.

طبعي ده چې کله مسلمانان غواړي د اسلام دعوت نورو امتونو ته ورسوي، نو داسې خلک حتماً پیداکېږي، چې د دوی په لاره کې دیوال شي، ځکه چې دغه خلک حاکمان دي او دوی ته دا ګټوره ده چې خلک دغیر الله عبارت کوي، ځکه کله چې د الله تعالی (جل جلاله) شریعت حاکم شي نو بیا حاکمیت د دوی د لاسونو څخه ووځي او د الله تعالی (جل جلاله) حاکمیت منل کېږي.

دا په داسې حال کې ده چې دوی داسې نه غواړي، نو ځکه د خپلو لښکرو او تورو سره د مسلمانانو په مقابل کې ودرېږي، نو په مسلمانانو باندې هم لازمه ده چې د خپلو لښکرو او تورو سره د هغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مقابل کې ودرېږي، تر څو د الله تعالی کلام د ټولو غوږونو ته ورسيږي.

مسلمانان لکه څرنګه چې تربيه شوي دي، دعامو خلکو په مقابل کې جنګ نه کوي، لکه څنګه چې عمر (رضی الله عنه) خپل فاتح لښکر ته فرمايلي وو(له الله (جل جلاله) څخه وويرېږئ، د عامو خلکو سره جنګ مه کوئ او دهقانان مه وژنئ، ځکه چې هغوی مغلوب دي او همدارنګه غير د هغو کسانو څخه چې ستاسو سره جنګ کوي، نور هيڅ چا سره جنګ مه کوئ.

مسلمانان د يو وړوکي ناحقه اذيت څخه هم پرهيز کوي او د کوچنيانو، ښځو، بوډاګانو او هغو خلکو سره چې په عبادتخانو کې ناست وي، جنګ نه کوي، بلکې د هغو قوي خلکو سره هم مسلمانان جنګ نه کوي، کوم چې له مسلمانانو سره جنګ نه کوي، بلکې يواځې او يواځې د هغو خلکو سره جنګ کوي، څوک چې مسلمانانو سره جنګ کوي او د هغو بادشاهانو سره چې خلک يې خپل غلامان ګرځولي، مسلمانان جنګ کوي.

ولې دعوت د لښکر سره تړلی دی؟

دلته پوښتنه کوونکی پوښتنه کوي، که دغه حاکمان مسلمانانو ته اجازه ورکړي، تر څو د هغوی هېوادو ته د الله تعالی د لارې د دعوت لپاره لاړ شي او خلکو ته دعوت وکړي، بيا خلک خپلې خوښې ته پرېږدي، که هره لاره خپلوي ! دلته د مسلمانانو موقف څه دی؟ ولې خلک پرته د لښکر کشۍ څخه اسلام ته نه دعوت کوي او ولې په اندلس او روم کې دوی داسې کار ونه کړ؟ ايا په اندونيزيا ،ماليزيا او فلپاين کې اسلام بغير د تورې څخه د تجارت په اساس خپور نه شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حقیقت کې په دغو پورته هېوادو کې چې اسلام د تجارت په واسطه خپور شوی دا یوه استثناء ده، ځکه که تاریخ ته وګورو، نو په زیاتو هېوادونو کې اسلام د لښکرکشۍ په واسطه خپور شوی دی، لکه په فارسي امپراطورۍ کې چې په هغې کې عراق، ایران، افغانستان، پاکستان او د شوروي اتحاد ۱۵ یا ۱۲ دولتونه شامل وو، اسلام د لښکر کشۍ جهاد او سختو جنګونو په واسطه خپور شوی دی، همدارنګه د روم دولت او د شام په هېواد کې هم اسلام د جهاد په واسطه خپور شوی دی.

د قسطنطینې فتحه هم د چا څخه پټه نده او همدارنګه د شرقي اروپا هېوادونه لکه بلغاریا، رومانیا، یونان، مجارستان، چکوسلواکیا، د استرلیا ځینې برخې، یوګوسلاویا، قبرص او مالتا د عثماني خلافت په زمانه کې د فی سبیل الله جهاد په واسطه فتحه شول او د اسلام مبارک دین پکې خپور شو او تر ډېرې مودې پورې پکې د اسلام مبارک دین ژوندی ؤ، خو د وخت په تېریدو سره پکې اسلام ختم شو.

همدارنګه د افریقا هېوادونه هم د في سبیل الله جهاد په واسطه فتحه شول او په هغې کې اسلام خپور شو؛ خو وروسته په استثنایي ډول د اندونیزیا او مالیزیا په هېوادونو کې اسلام د تجارت په واسطه خپور شو؛ ځکه په حقیقت کې هغه بادشاهان چې په خلکو حکومت کوي، هېڅکله مسلمانانو ته اجازه نه ورکوي چې د دوی د هېواد خلکو ته دعوت ورکړي؛ پدې خاطر الله تعالی (جل جلاله) جهاد مشروع وګرځاوه او د الله تعالی (جل جلاله) دا سنت به تر قیامته پورې جاري وي.

ځینې خلک وایي چې په غرب کې د دعوت لپاره ازادي شته، یعنې مسلمانان کولای شي چې هلته ولاړ شي او خلک د اسلام مبارک دین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته دعوت کړي او مسلمانان په پوره ازادۍ سره دا کار کولای شي، چې امریکا، انګلستان او فرانسې ته ولاړ شي او خلکو ته د اسلام دعوت په پوره ازادۍ سره ورکړي، خو لکه څنګه چې دوی فکر کوي، په حقیقت کې داسې نده، ځکه غربیانو دغه اجازه په بې خبرۍ سره نده ورکړې، بلکې په پوره باخبرۍ سره هغوی دغه کار کړی دی، ځکه هغوی پدې پوهېږي چې مسلمانان په دغو هېوادونو کې تر اوسه پورې دقدرت هغه درجې ته ندي رسېدلي، چې د دغو هېوادونو سیاست تر خپل تاثیر لاندې راوړي او هر کله چې غربیان پدې باندې وپوهېدل چې مسلمانان داسې حالت ته رسېدلي دي، چې د نوموړیو هېوادونو په سیاست باندې تاثیرات وارېدولای شي، نو بیا به هېڅکله دغه ازادي چې اوس یې مسلمانانو ته ورکړې ده باقي پاتې نه شي، په هماغه وخت کې به له منځه ولاړه شي او په خپلو هېوادونو کې به د اسلام دعوت ته هېڅکله اجازه ورنه کړي، بلکې په خپل ټول قوت سره به د هغوی په مقابل کې ودرېږي. غربیان د خپلو ممالکو د حدودو څخه بهر، نورو ممالکو ته اجازه نه ورکوي چې د هغوی په ملکونو کې دې اسلامي حکومت قایم شي.

دمثال په ډول سوډان چې تقریباً یو ضعیف هېواد دی، کله چې د دغه هېواد په ځینو ولایاتو کې د اسلامي شریعت د تطبیق اعلان وشو، نو ټوله نړۍ یې پر ضد راپاڅېدله او امریکا چې د غربي هېوادونو په رأس کې واقع ده، د سوډان د خرطوم په ښار کې یې د دواګانو د جوړیدو کارخانه پدې باندې متهمه کړه، چې پدې کارخانه کې کیمیاوي مواد جوړېږي، نو پدې بهانه یې هغه کارخانه بمبار کړه.

همدارنګه د فرانسې هېواد چې یو ازاد او متمدن هېواد دی، په ښکاره ډول په خپل هېواد کې د اسلامي دعوت د مخنیوي کوښښ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، ځکه کله چې په دغه هېواد کې ورېږ نجونې ښوونځي ته په حجاب کې ځي، نو هغوی ښوونځي ته نه پرېږدي او کومې نجونې چې په بې شرمه او بې حيا لباس کې ښوونځي ته ځي، د هغوی استقبال کوي او هېڅ مشکل ورته نه وي، چې دا په ښکاره ډول د اسلامي دعوت مخنيوی دی، پداسې حال کې چې ښه پوهېږي چې اسلامي مفکوره د انساني روغ فطرت سره برابره ده او ډېر په اسانی سره خپرېږي، نو ځکه يې د خپرېدو څخه مخنيوی کوي؛ چې دغه پېښه ټولو ته معلومه ده.

همدارنګه څو کاله مخکې د امريکا کانګرس پدې لټه کې و، چې داسې يو قانون په تصويب ورسوي، چې هر څوک د امريکا امنيت ته ضرر ورسوي، بغير د دليل څخه هغه ونيسي او قيد يې کړي، پداسې حال کې چې دا د همغوی په وړاندې هم يو غير قانوني امر دی، ځکه! کله چې د چا په جرم باندې ښکاره دليل نه وي، د هغه ازادي بايد سلب نه شي.

خو داسې دلايل شته چې اشاره کوي، کېدای شي په اينده کې دغه قانون په تصويب شي، تر څو پدې صورت کې دوی وتوانېږي چې د اسلامي دعوت مخه ونيسي او دا کار د امريکا د امنيت لپاره د اخلال سبب وګنې.

نو دغه ممالک په هېڅ صورت کې د دې اجازه نه ورکوي، چې داعيان لاړ شي او خلک د الله تعالی لارې ته راوبلي، نو پدې خاطر لښکر ته ضرورت پېښېږي، تر څو هغو هېوادونو ته ولاړ شي، جهاد وکړي او هغه هېوادونه تر خپل کنټرول او حاکميت لاندې راوړي، تر څو د اسلام د دعوت لپاره لاره هواره شي او که چېرته فرض کړو، چې يو هېواد به مسلمانانو ته د دعوت اجازه ورکړي، خو د هغې په مقابل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زرګونو بې حيا فلمونه او په زرګونو د عيسايت د تبليغ کتابونه چې
پکې ليکل شوي، چې عيسى (عليه السلام) خداى دى (العياذ بالله)
نشروي او د خلکو د عقايدو د خرابوالى کوښښ کوي، نو په دې
صورت کې به اسلامي دعوت څنګه بريالى شي؟ نو پدې خاطر
ضروري ده، تر څو لومړى هغه هېوادونه د لښکر او جهاد په واسطه د
مسلمانانو تر کنټرول لاندې راوستل شي او بيا وروسته خلکو ته د
اسلام دعوت وشي، نو بيا مؤثر واقع کېږي.

د اندلس د فتحې زمانه

اندلس په کومه زمانه کې فتحه شو؟ دا يو مهم سوال دى، ځکه پدې
باندې بايد وپوهېږو چې د اندلس فتحه د کوم خليفه په زمانه کې شوې
ده.

د اندلس فتحه په ۹۲ هـ کال کې چې د وليد ابن عبدالملک (رحمه الله)
د خلافت زمانه وه، يعنې د امويانو د خلافت زمانه وه سر ته ورسېده.

وليد ابن عبدالملک اموي (رحمه الله) په ۸۶ هـ چې د ۷۰۵ م سره سمون
خوري خليفه شو او په ۹۲ هـ=۷۱۵ م کې وفات شو، نو پدې حساب سره
ويلاى شو چې د اندلس فتحه د وليد ابن عبدالملک (رحمه الله)
د خلافت په نيمايي کې سرته ورسېده او دغه تاريخ مونږ په اموي
دولت باندې د بحث لپاره د اسلام تاريخ ته بيايي، ځکه د هغوى په
باره کې خلکو زيات دروغ ويلي او غلطې پېښې يې په هغوى پورې
تړلي دي او ويلي يې دي چې اسلامي تاريخ يوازې د ابوبکر (رضى الله
عنه) او عمر (رضى الله عنه) په زمانه کې وجود درلود او حتى د
ابوبکر (رضى الله عنه) او عمر (رضى الله عنه) په تاريخ باندې يې هم
سره د ټولو فضيلتونو او خوبيانو بدې ويناوې کړې دي، چې د دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو هدف د هيڅ چا څخه هم پټ ندی، څکه دغه خلک اراده لري، چې اسلامي تاريخ په صحيح ډول د خلکو اذهانو ته ونه رسيږي، نو ايا که چېرته د هغوی يعنې د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) زمانې ته د نږدې کسانو شان پدې قسم وای او يا د بني اميه او بني عباس شان پدې قسم واي، لکه څنګه چې بعضو خلکو بيان کړی دی، نو هغوی بيا کولای شوای چې دومره عظيم فتوحات سرته ورسوي؟ نه داسې نده، لکه څنګه چې ځينو خلکو د حقيقت او واقعيت څخه ليرې خبرې کړې دي، بلکې د هغوی هدف يواځې او يواځې دا ؤ، چې د الله تعالی (جل جلاله) پيغام ټولو خلکو ته ورسوي لکه چې الله تعالی (جل جلاله) پدې مبارک ايت کې فرمايي:

[يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا۟ نُورَ ٱللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى ٱللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ ٱلْكَـٰفِرُونَ] (التوبه ۳۲)

ژباړه: اراده لري (کتابيان) دا چې مړ کړي نور (شريعت) د الله جل جلالهُ په خپلو خولو او منع راوړي (نه خوښوي) الله جل جلالهُ خو پوره کوي نور (شريعت) خپل او اګر که کافران د اکار بد ګڼي.

زمونږ او د هغوی جنګونه

ځيني داسې خلک هم شته چې وايي: اوسنۍ زمانه د فتوحاتو او عسکري جنګونو زمانه نده، بلکې اوسنۍ زمانه د سولې، سياست او مصلحت لرونکو مذاکراتو زمانه ده، خو حقيقت داسې ندی، څکه مونږ ګورو چې نظامي جنګونه په ټولو زمانو کې په جريان کې دي، خو سره د دې هم هغوی مسلمانان د خپلو پخوانيو فتحو په اساس چې په افريقا، فارس، اندلس او نورو ځايوکې يې سرته رسولي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملامتوي، ولې اسرائيل سره د ټولو جناياتو چې په فسلطين کې يې تر سره کوي، همدارنګه چې په ۱۹۶۷ م کې يې په مصر او سوريه کې تر سره کړل او همدارنګه چې د ۱۸ کالو په موده کې يې په لبنان کې کوم جنايات ترسره کړل، نه ملامتوي، ولې مسلمانان سره د دې چې د هغوی په داخليدو سره به په هغو هېوادونو کې عدل، رحمت او د يو الله تعالی (جل جلاله) عبادت خپريده ملامتوي؟.

اسرائيل نه ملامتوي، سره د دې چې اسرائيلو کوم هېوادونه اشغال کړي دي، په هغو کې داسې جنايات ترسره کوي، چې انسانيت ترې شرمېږي، خو مسلمانان چې په خپلو فتوحاتو سره يې نړۍ ته د امن پيغام رساوه، ملامتوي، همدارنګه امريکا نه ملامتوي چې د سوډان په خرطوم کې لکه څنګه چې مخکې يادونه وشوه، د دوا په فابريکه يې بمبارد وکړ. همدارنګه امريکا چې په عراق باندې يې حمله وکړه او هغه يې تباه کړ، د هغه هېواد اقتصاد يې تباه کړ او زيات خلک يې شهيدان کړل، نه ملامتوي، خو مسلمانان چې دعلم د نشر لپاره، د رحمت او عدل د راوستلو لپاره نورو هېوادونو ته تلل، ملامتوي، په بوسنيا او هرزه ګونيا کې چې عيسايانو کوم ظلمونه وکړل، هغوی نه ملامتوي، په افغانستان کې چې امريکا کوم ظلمونه کوي، هغه نه ملامتوي، ولې مسلمانان چې په نړۍ کې يې امن او عدل قائمول غوښتل هغوی ملامتوي.

مسلمانان د هغو جمهوريتونو په فتحه کولو سره ملامتوي، کوم چې د روسيې په جنوب کې پراته دي، ولې روس او چين چې په دغو ممالکو کې هر ډول ظلمونه وکړل، نه ملامتوي.

ايا دغه ملامتي بايد مسلمانانو ته راجع شي، چې په نړۍ کې يې امن، امان او عدل راوړل غوښتل او که هغوی ته بايد دغه ملامتي راجع،

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې د تمدن، مدنيت او پرمختګ په نوم، د نورو ملتونو ازادي سلبوي او په هغوی باندې هر قسم ظلم چې د دوی خوښه وي؛ تر سره کوي؟

د اسلام تاريخ د شرافت، عزت او امن څخه ډک دی او هغه خلک چې مسلمانان د خپلو تېرو فتحو په اساس ملامتوي، دوی په حقيقت کې مسلمانان د خپل تاريخ څخه متنفره کوي او دا کوښښ کوي، تر څو مسلمانان په خپل تېر تاريخ باندې د شرم احساس وکړي، ولې په حقيقت کې د اسلام تاريخ د داسې پاکو او صافو صفحو څخه ډک دی، چې د مسلمانانو قدر او شان اوچتوي او په حقيقت کې د شرم څخه ډک او ملامت هغه څوک دی، چې د تمدن په نوم د نورو ټولنو ازادي سلبوي او فحشاء رواجوي.

د مسلمان مسؤليت

يو بل اعتراض هم موجود دی، چې وايي: خلک پرېږدئ! چې د هر چا تابعداري کوي، ودې کړي، مونږ ولې پدې ځان مشغولوو، چې خلک د يو الله تعالی (جل جلاله) عبادت ته رابلو؟ ولې هغوی ازاد نه پرېږدو، چې هر څه د هغوی زړه غواړي، هغه دې وکړي؟

ځواب دا دی چې الله تعالی مسلمانانو ته دا مسؤليت سپارلی، چې د الله جل جلالهُ پيغام ټولو ته ورسوي، چې دغه مسؤليت ابن عامر (رضی الله عنه) د فارس د لښکر له سپه سالار سره، د قادسيې د جګړې په موقع کې د محاورې په وخت کې داسې خلاصه کوي: (الله تعالی (جل جلاله)) مونږ راليږلي يوو، تر څو د هغه بندګان د بندګانو د عبادت څخه خلاص کړو، د الله تعالی (جل جلاله) عبادت او همدارنګه د باطل دين څخه يې د اسلام حق دين ته راوبلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو په دې دنيا کې دا ديو مسلمان مسؤليت دی، چې خلک به د بتانو او د بنده ګانو له بندګۍ څخه خلاصوي او د يو الله جل جلالهُ عبادت او بندګۍ ته به يې رابلي، لکه الله جل جلالهُ چې وای:

(كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ) (ال عمران ۱۱۰)

ژباړه: تاسو بهترين امت ياست، چې د خلکو لپاره راوتلي ياست!.

همدارنګه په بخاري شريف کې له ابو هريره (رضی الله عنه) څخه روايت دی: له تاسو څخه بهترين خلک هغه څوک دي، چې خلک په زنځيرونو تړلي راوړي، تر څو اسلام کې داخل شي.

يعنې د دوزخ له اور او د حاکمانو د ظلم څخه ورته نجات ورکړي او اسلام ته چې د عدل دين دی راويې بلي.

پدې ډول چې يو کس خپل ځان د يو لوړ ځای څخه غورځوي او بل کس هغه کلک ونيسي او د غورځيدو څخه ورته نجات ورکړي، نو پدې صورت کې داسې څوک به پيدا شي چې دغه نجات ورکوونکی ملامت وګڼي، چې تا ولې هغه ته نجات ورکړ؟ په همدې شکل کله چې يو څوک په دنيا کې په غلطه لار روان وي، هغه حتماً دوزخ ته ځي، نو په دې صورت کې که يو کس هغه د غلطې لارې څخه د اسلام د مبارک دين حقيقي لارې ته راوبلي او هغه کس ته د دوزخ له اور څخه نجات ورکړي، نو ايا دغه کس ملامت دی، چې هغه بل کس ته يې د دوزخ له اور څخه د اسلام د حقيقي دين په واسطه نجات ورکړ؟

په همدې ډول ځينې نور خلک دي، چې د لښکر کشۍ په واسطه دا کار کوي، يعنې خلک د اسلام دين ته رابلي، تر څو د دوزخ د اور څخه نجات پيدا کړي، ځکه هغه څه چې د لښکر په واسطه نشريږي، هغه خاص د دعوت په اساس نه خپريږي، ځکه داسې خلک هم شته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلاً دعوت ته غوږ نه نیسي، نو پدې صورت کې لښکر ته ضرورت پېښېږي، تر څو خلک دعوت ته غوږ ونیسي او پدې وپوهېږي چې څه مونږ ردول، په هغې کې زمونږ نجات دی او څه مو چې کول، په هغې زمونږ تباهي ده؛ نو بیا په خپله د اسلام دعوت قبلوي او د نجات لاره ځانته ټاکي؛ که مونږ د اسلام تاریخ ته یو ځغلنده نظر وکړو، نو داسې ډېرې پېښې به مو تر سترګو شي.

کله چې د اسلام لښکر په فاتح ډول نورو هېوادونو ته داخل شوی دی، نو خلک ډلې، ډلې په خپله خوښه او بدون له جبر څخه د اسلام په مبارک دین کې داخل شوي دي او نجات یې موندلی دی.

بعضې خلک وایي چې نورو ملکونو ته د اسلام د لښکرونو داخلیدل، د دې ایت سره مخالف عمل دی: (لا اکراه فی الدین) (البقره ۲۵٦)

ژباړه: په دین کې جبر نشته.

خو دغه ړوند فکري او بې عقله خلک د دې ایت په سمه معنا نه پوهېږي او له دې ایت څخه یې غلطه معنا اخیستې، په حقیقت کې نورو هېوادونو ته د اسلامي لښکرونو ننوتل، د دې مبارک ایت سره مخالفت ندی، ځکه هر کله چې مسلمانان نورو هېوادونو ته داخلیدل، نو خلکو ته به یې د اسلام ښوونه کوله، وروسته له هغې به یې خلکو ته اختیار ورکاوه، چې اوس ستاسو خوښه! اسلام قبلوئ او که په خپل پخواني دین پاتې کېږئ.

اسلام ته د ټولو اړتیا:

د نړۍ ټول خلک د اسلام مبارک دین ته ضرورت لري، ځکه چې اسلام د سلامتۍ او امن دین دی او که چېرته خلک د اسلام دین و نه مني، نو بې له شکه چې د زیاتو مشکلاتو سره به مخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مثلاً که د نړۍ لويو دولتونو ته وګورو ، هلته چې د اسلام مبارک دين نشته، نو د هغوی قوانين ډېر ظالمانه دي، په خاصه توګه د غريبو او نادارو خلکو لپاره او همدارنګه اخلاقي ناروغيانې پکې له حده زياتې شوي دي کېدای شي تاسو د ايډز AIDS د کنفرانس په باره کې اوريدلي وي چې د (۲۰) کلونو په موده کې يعنې د ۱۹۸۰م څخه تر ۲۰۰۰ کال پورې شل ميليونه خلک د دغې وژونکې ناروغۍ په اساس هلاک شوي دي، چې د دوی څخه يې تر ټولو کمترين تعداد د اسلامي هېوادونو څخه دی. او کېدای شي چې دا طبعي نتيجه وي او دغه مرض الله تعالی (جل جلاله) د هغو کسانو لپاره پيدا کړی وي، چې د الله تعالی(جل جلاله) د دين او شريعت څخه ليرې وي.

که چېرې مونږ اسلامي فتوحاتو او جنګونو ته وګورو، نو په هغه کې يو پر سلمه برخه د شل ميليونو هم ندي وژل شوي، علاوه له دې چې ۳۷ ميليونه نور انسانان د دغه وژونکې ناروغۍ له امله د مرګ انتظار کوي، چې دا ټول د اخلاقي فسادونو او د اسلام د مبارک دين څخه د ليرې والي او د الله تعالی (جل جلاله) د حکمونو څخه د نافرمانۍ نتيجه ده.

د اندلس پېژندنه

په شروع کې بايد د اندلس د معنی او تاريخ په اړه يو څه ووايو: د اندلس هېواد څخه نن ورځ دوه دولتونه جوړ شوې دي، چې عبارت دي له هسپانيا او پرتګال څخه او يا د ايبيريا له نيمې جزيرې څخه، چې مساحت يې شپږ سوه زره کيلو متره مربع دی.

دغه هېواد ولې د اندلس په نوم نومول شوی دی؟ د دې سبب دا دی چې په هغه ځای کې ځينې قبايل او سيدل، چې د سويډن، ډنمارک، ناروې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نورو هېوادونو څخه هلته راغلي وو او د زياتې مودې څخه هلته اوسيدل، همدارنګه داهم ويل شوي چې دغه قبايل د المان څخه هلته راغلي وو، خو زمونږ لپاره چې کوم شی مهم دی، هغه دا دی چې دغو قبايلو ته به په عربي ژبه کې الفندال يا الوندال ويل کېدل.
نو نظر همدغو قبايلو ته چې په نوموړي هېواد کې اوسيدل، دغه هېواد د فاندليسيا په نوم ياديده، چې د وخت په تېريدو سره اندليسيا او اندلس ته بدل شو. دغه قبايل په وحشي قبايلو باندې مشهور وو، چې په انګليسي ژبه کې به يې ورتهvandal i sm ويل، چې دغه اسم د غير متمدن په معنا دی، دغه قبيله بيا د اندلس څخه خارج شوله او د نصاراوو يوه بله طايفه چې په تاريخ کې د قوط (Ghots) يا غربي قوط په نامه ياده شوې ده، هلته حکومت ونيوه او د مسلمانانو تر ورتللو پورې د همدوی حکومت ؤ.
مسلمانان ولې دنورو ځايونو په عوض اندلس ته ولاړل ؟ دا ځکه چې مسلمانانو په هغه وخت کې شمالي افريقا فتحه کړې وه، نو د نورو فتوحاتو لپاره مسلمانانو ته دوه لارې وې، يوه دا چې د جبل الطارق د ابنا څخه تېر شي او هسپانيا او پرتګال ته چې په هغه وخت کې د اندلس په نوم ياديده ،ولاړ شي او دوهمه لاره چې د جنوب په طرف وه او هلته لويه صحرا وه، چې زيات مساحت يې درلود، خو نفوس پکې کم اوسيده. خو څرنګه چې د مسلمانانو هدف د خاورې نيول نه، بلکې د الله تعالی (جل جلاله) د پيغام رسول ؤ، نو پدې خاطر يې د شمال طرف غوره کړ، چې په لومړي سر کې اندلس پروت ؤ او د هغې څخه وروسته فرانسه وه او مسلمانانو په خپلو ټولو فتوحاتو کې هغه طريقه غوره کړې وه، کومه چې الله تعالی (جل جلاله) دوی ته ټاکلې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی فرمایي:

﴿يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ قَٰتِلُواْ ٱلَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ ٱلْكُفَّارِ وَلْيَجِدُواْ فِيكُمْ غِلْظَةً وَٱعْلَمُوٓاْ أَنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلْمُتَّقِينَ﴾ (التوبه ۱۲۳)

ژباړه: ای هغو کسانو چې ایمان مو راوړی، جنګ کوئ. له هغو کسانو سره چې نږدې وي تاسو ته له کفارو او ودې مومي دوی تاسې په کلکوالي او پوه شئ چې بېشکه الله تعالی (جل جلاله) له پرهيزګارانو سره دی.

د مسلمانانو دغه طريقه او روش په هغه محاروه کې ښه روښانه کېږي، چې د يرموک په غزا کې د روميانو بادشاه د مسلمانانو د نماينده معاذ ابن جبل (رضی الله عنه) سره کړې وه. په دغه محاروه کې د روم بادشاه معاذ ابن جبل (رضی الله عنه) ته ويلي و. تاسو د حبشي هېواد نه فتحه کوئ؟ معاذ (رضی الله عنه) ورته وفرمايل: تاسو هغه مملکت ياست. دکوم په باره کې چې الله تعالی (جل جلاله) مونږ ته په خپل پاک کتاب کې فرمايلي دي: معاذ (رضی الله عنه) ورته پورتنی ايت شريف ولوست او ورته يې وويل: زمونږ له ملک سره خواکې تاسو ياست. چې له همدې لارې به حبشې او نورو هېوادونو ته ځوو. يعنې حبشه مونږ هېره کړې نده. خو تاسو زمونږ د هېواد سره ګاونډيان ياست. له همدې امله لومړی ستاسې هېواد فتحه کوو.

اندلس په کومه زمانه کې فتحه شو؟

اندلس د امويانو د خلافت په زمانه کې فتحه شو، اموي دولت يو قوي اسلامي دولت و. چې د دوی په زمانه کې زيات هېوادونه فتحه شول او هلته د اسلام مبارک دين خلکو ومنلو، چې د امويانو دغه کار د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغو ټولو بدو افواهاتو لپاره بس دی، چې خلکو په دغه دولت پسې کړي دي، ځکه شمالي افریقا په مکمل ډول د امویانو په زمانه کې فتحه شوه او هلته د اسلام مبارک دین ورسېده.

همدارنګه افغانستان او د منځنۍ اسیا جمهوریتونه د امویانو په زمانه کې فتحه شول او اسلام ورته ورسېد.

جهاد د امویانو په زمانه کې یو طبعي امر و، په ژمي او اوړي کې به خلک جهاد ته تلل، داسې ښکارېده، لکه خلک چې د خپل یو ډېر ضروري کار پسې ځي.

همدارنګه نبوي (صلی الله علیه وسلم) احادیث د دوی په زمانه کې تدوین شول او د الله تعالی (جل جلاله) شریعت د هغوی په دولت کې تطبیق کېده. د دې ټولو خوبیانو سره سره، د امویانو دولت ځینې خطاګانې هم درلودلې، ولې دغه خطاګانې باید د هغوی د خوبیانو په مقابل کې هېرې شي.

امویانو د ۴۰ هـ = ۶۶۰م څخه تر ۱۳۲هـ = ۷۵۰ م پورې حکومت وکړ، چې اولنی خلیفه یې جلیل القدر صحابي معاویه ابن ابي سفیان (رضی الله عنه) ؤ، ده پسې هم خلکو دروغ تړلي او د حقیقت څخه لیرې خبرې کړي دي د معاویه (رضی الله عنه) څخه وروسته نور مشهور اموي خلیفه ګان هم تېر شوي دي، لکه عبدالملک بن مروان او د هغه زامن لکه ولید، سلیمان، یزید، هشام، او همدارنګه پینځم راشد خلیفه حضرت عمر بن عبدالعزیز (رحمه الله) هم د اموي خلیفه ګانو له جملې څخه دی، چې نړۍ یې له امن او امان څخه ډکه کړې وه.

خو د امویانو د تاریخ بد وخت د هغوی د حکومت اخري اووه کلونه وو، چې زیات اختلافات پکې راپیدا شول، نو الله تعالی د دوی څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکومت واخیست او عباسیان یې قدرت ته ورسول، خو د اندلس فتحه د دوی د نېکو کارونو له جملې څخه یو کار ؤ، چې ترې پاتې شو.

د اندلس له فتحې څخه مخکې د اروپا حالت

دا به مفیده وي چې د مسلمانانو په واسطه د اندلس تر فتحې د مخه د اروپا حالت په اړه یو څو خبرې ولیکو، خاصتاً د اندلس په باره کې چې د دغه هېواد د خلکو وضع تر اسلام د مخه څرنګه وه؟ او د اسلام د قبلولو سره یې څرنګه تغیر وکړ.

اروپا په هغه وخت کې د سخت جهل سره مخ وه، د ظلم قانون پکې چلیده، حاکمان د ملک د شتو مالکان وو او خلک د فقر او بېوسۍ سره لاس او ګریوان وو. حاکمان خپلو ځانونو ته د ماڼیو په جوړولو مصروف وو، پداسې حال کې چې عامو خلکو د اوسیدو لپاره سر پناه نه درلوده او په ډېره سخته بېوسۍ کې یې ژوند کاوه، بلکې کله به چې یو کس ځمکه خرڅوله، نو د هغې ځمکې بزګران به یې هم ورسره خرڅول، اخلاق د خلکو ډېر خراب وو، حتی خلکو خپلو حیاتي مسایلو ته هم پام نه کاوه، لکه وینښتان به یې نه اصلاح کول، ځانونه به یې نه مینځل، دا ځکه چې هغوی پدې عقیده وو، دغه چتلي چې د دوی پر بدن هر څومره زیاتېږي، په هماغه اندازه ورسره د دوی بدن صحتمند کېږي او خیر او برکت پکې دی.

ځینې خلک پدغه هېواد کې داسې هم وو، چې په اشارو سره به یې خبرې کولې، لیک او لوست خو څه کړې، چې د خبرو اترو لپاره یې ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه درلوده، د خبرو اترو لپاره يې داسې ژبه نه درلوده، چې پرې وغږېږي او د پوهېدو لپاره به يې اشارې کارولې او يو بل به يې پوهول. نو ليکل او لوستل به يې څنګه کړي وای

ځينې داسې عقايد هم په کې موجود وو، چې مړي به يې لکه د هندوانو په څېر سوځول او ښځه سره د دې چې ژوندۍ به وه، د خپل مېړه سره به يې سوځوله، نو اروپا په عمومي ډول د مسلمانانو د ورتګ څخه د مخه د ظلم او فقر سره مخ وه او د هر قسم تمدن او پرمختګ څخه لېرې وه.

دا د اندلس د تاريخ په اړه يوه مقدمه وه او په راتلونکو درسونو کې به انشاء الله د اندلس د تاريخ په اړه د زماني په ترتيب سره بحث وکړو، يعني د فتحې څخه چې په ۹۲ هـ کال کې سر ته ورسېده، بيا تر ۸۹۷ هـ کال پورې، چې مسلمانانو په اندلس کې سقوط وکړ، په ترتيب سره خبرو. او لکه څرنګه چې ذکر شوي او بيا يې هم تکراروم، چې دا تاريخ د اندلس مکمل تاريخ ندی، بلکې د اندلس تاريخ ته لار پيدا کول دي.
(اقول قولی هذا و استغفرالله لی ولکم وجزاکم الله خيرا کثيرا)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم درس

د اندلــس د فتحې دوره:

ان الحمد لله نحمده ونستعینه و نستغفره و نومن به ونتوکل علیه ونعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا انه من یهد الله فلا مضل له و من یضلل فلا هادی له و اشهد ان لا اله الا الله وحد لا شریک له و اشهد ان محمد عبده و رسوله.

په لومړي درس کې په ځینو مقدماتو باندې وغږېدو او پدې دوهم درس کې د اسلامي اندلس لومړۍ دوره مطالعه کوو، چې ((د اسلام د فتحې دوره په اندلس کې) په نوم، نومول شوې ده، چې په ۹۲ هـ کال کې شروع شوه.

مسلمانان، د افریقا شمال او د اندلس فتحه:

د دې لپاره چې د اندلس په اسلامي فتحه باندې وپوهېږو، لومړۍ باید د هغه ګاونډي هېوادونه، یعنې شمالي افریقا وپېژنو، شمالي افریقا د اندلس د فتحې شخه اویا کاله مخکې یعنې په ۲۳ هـ کال کې فتحه شوه او هلته د اسلام مبارک دین ورسېد.

په شمالي افریقا کې د بربر په نوم یو لوی قوم اوسیده، چې کله به دغو خلکو اسلام قبول کړ او کله به بېرته مرتد شول، د مسلمانانو او بربر قوم تر منځ زیات جنګونه وشول، خو په ۸۵ یا ۸۶ هـ چې د ۷۰۴ یا ۷۰۵ م سره سمون خوري، په دغه علاقه کې یعنې په شمالي افریقا کې د موسی ابن نصیر (رحمه الله) په لاس امن او امان قائم شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسی بن نصیر (رحمه الله)

(۱۹ هـ - ۹۵ هـ = ۶۴۰ - ۷۱۴ م)

موسی بن نصیر (رحمه الله) یو مسلمان، هوښیار، تقوی دار او رښتونی رهبر دی، چې الله تعالی (جل جلاله) د ده په واسطه په شمالي افریقا کې اسلام قوي کړ، موسی بن نصیر (رحمه الله) د تابعینو له جملې څخه دی چې د بعضو صحابه کرامو لکه تمیم الداري (رضی الله عنه) په باره کې یې روایت کړی دی.

ابن خلکان د هغه په باره کې وایي چې موسی بن بصیر (رحمه الله) یو هوښیار، شجاع، پرهیزګاره او له الله تعالی (جل جلاله) څخه ویریدونکی انسان ؤ، چې د ده لښکر هېڅکله شکست ندی خوړلی.

د موسی (رحمه الله) پلار نصیر یو نصراني غلام ؤ، چې حضرت خالد ابن ولید (رضی الله عنه) هغه د عین المتر په جنګ کې نیولی ؤ، چې مخکې لدې څخه هغه په یوه کلیسا کې د انجیل او نصرانیت درس لوستلو، خو کله چې د مسلمانانو سره بندي شو، نو د اسلام سره یې پېژندګلوي پیدا کړه او د هغه محبت یې په زړه کې پیدا شو او په داسې حال کې چې دیارلس یا څوارلس کلن ؤ په اسلام مشرف شو، د ده سره پدې وخت کې مشهور تابعي سیرین ابو محمد ابن سیرین هم ملګري ؤ او الله تعالی (جل جلاله) دوی ته هغه فضیلت ورکړ، چې په باره کې یې فرمایي:

(وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ)(فصلت : ۳۳)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړه: او څوک دي زيات نېکان د دنيا په اعتبار، د هغو کسانو څخه چې دعوت يې کړل خلک د الله تعالی (جل جلاله) طرف ته او ښايسته کاريې وکړاو ويې ويل چې بې له شکه، زه له مسلمانانو څخه يم.
که چېر ته موسی بن نصير (رحمه الله) په هغه حالت کې چې پخوا ؤ، يعنې د هغه پلار په کوم دين ؤ، باقي پاتې شوی وای، نو د هغه لاره به کومه وه؟ ايا دغه مقام چې د جهاد او اسلامي فتوحاتو په اساس الله(جل جلاله) ورته ورکړی ايا دې مقام ته به رسېدلی وای؟ هېڅکله هم نه، خو دا د هغه جهاد ثمره وه، چې په فارس کې تر سره شو او د ده پلار پکې بندي شو، نو خالد ابن وليد (رضی الله عنه) به انشاء الله په دغو ټولو ثوابونو کې شريک وي چې موسی بن نصير(رحمه الله) تر لاسه کړي دي.
نصير چې مسلمان شو، نو د اسلام محبت يې په زړه کې پيدا شو او د علم يادولو ته يې ملا وتړله. تر څو چې عالم شو. همدارنګه ښه قوي مجاهد هم ؤ او هميشه د ترقۍ په حال کې ؤ. تر څو چې د معاويه (رضی الله عنه) په وخت کې سرلښکر شو او تر ډېرې مودې پورې سر لښکر ؤ، موسی ابن نصير (رحمه الله) په هغه وخت کې د معاويه (رضی الله عنه) د اولادې سره او د نورو خلفاوؤ له اولادې سره يو ځای لوی شو، نو د جهاد مينه يې په زړه کې پيدا شوه او د جهاد او د دين د خپرېدولو له مينې سره يو ځای ځوان شو او د عبدالعزيز ابن مروان (د عبدالملک ابن مروان ورور ؤ) په زمانه کې په مصر کې د امويانو دلښکر مشر وټاکل شو. چې وروسته بيا په ۸۵ هـ = ۷۰۴ م کال کې د افريقا والي وټاکل شو.
دی پدې وتوانيد. تر څو هغه کار ترسره کړي چې د ده څخه پخوانيو نه ؤ ترسره کړی، ځکه دی چې کله د افريقا والي وټاکل شو، نو دا کوښښ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې شروع کړ، تر څو هغه عوامل پيدا کړي، چې د غه خلک ولې تر مسلمانيدو وروسته بېرته د ارتداد طرف ته ځي. تر ډېر کوښښ وروسته يې هغه عوامل پيدا کړل، چې دغه عوامل په اصل کې د مسلمانانو دوه اشتباهات وو.

اول دا چې عقبه بن نافع (رحمه الله) په ډېره تيزۍ سره هېوادونه فتحه کول او پر مخ تللو، خو شاته يې امن نه ټينګاوه، نو په همدې اساس مسلمانان د شا د طرف نه بېرته محاصره شول او عقبه بن نافع (رحمه الله) هم پکې شهيد شو، خو موسی بن نصير (رحمه الله) چې کله والي شو، نو په ډېر صبر او حوصلې سره يې فتوحات شروع کړل او کوم ځای به يې چې فتحه کړ، نو لومړی به يې لکه د خالد بن وليد (رضی الله عنه) په څېر هلته امن او ثبات قائم کړ او بيا به مخکې لاړ او نور ځايونه به يې فتحه کول. نو څکه موسی بن نصير (رحمه الله) دغه فتحه په شپږو. يا اوو کلونو کې سر ته ورسوله ،پداسې حال کې چې عقبه بن نافع (رحمه الله) په څو مياشتو کې دا کار کړی ؤ.

دوهمه اشتباه چې ده ته معلومه شوه، هغه دا وه چې په فتحه شويو سيمو کې خلکو ته د اسلام تعليم او ښوونه په صحيح شکل نه کېده، نو د دې لپاره موسی بن نصير (رحمه الله) د شام او حجاز څخه تابعين علماء راوغوښتل. تر څو خلکو ته تعليم ورکړي، نو هماغه ؤ چې خلک ډلې، ډلې د اسلام په مبارک دين کې داخل شول او د اسلام سپاهيان شول.

موسی بن نصير (رحمه الله) او د اندلس د فتحې مشکلات:

کله چې د افريقا په شمال کې وضع ارامه شوه او مشکلات ختم شول، نو موسی بن نصير (رحمه الله) خپل ځان اماده کړ او د ګاونډي هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندلس د فتحې په فکر کې شو، چې پدې لاره کې د ځینو مشکلاتو سره مخ شو. مونږ یې په لاندې ډول بیانوو:

موسی بن نصیر (رحمه الله) ټوله شمالي افریقا فتحه کړه، بغیر د سبته ښځه چې اوس د مراکش یا المغرب هېواد یو ښار دی.

دغه ښار د جبل الطارق تنګي ته مستقیم موقعیت لري او د جبل الطارق تنګی د مراکش او اندلس تر منځ موقعیت لري، دغه تنګي په بعضې ځایونو کې ۱۳ کیلومتره او په بعضې ځایونو کې ۳۷ کیلومتره عرض لري. د دغه تنګي په دواړو خواوو کې دوه لوی بندرونه واقع ؤ، چې یو بندر د المغرب په هېواد کې د سبته په نوم ؤ او بل د اندلس په هېواد کې د طنبحه په نوم ؤ، کله چې د طنبحه بندر فتحه شو، نو پدې خاطر چې دا یو مهم ښار ؤ، موسی بن نصیر (رحمه الله) هلته د اسلامي تاریخ یو ډېر مشهور او نومیالی قوماندان طارق ابن زیاد (رحمه الله) د والي په حیث مقرر کړ.

طارق ابن زیاد (رحمه الله) د بربر قوم او د شمالي افریقا د اصلي اوسیدونکو ښځه ؤ، یعنې عرب نه ؤ، کله چې مونږ بربر قوم یادوو، کیدای شي د خلکو فکر ته داسې راشي چې د دغه قوم خلک به تور پوستي وي، خو داسې نده، بربریان سپین پوستي دي، ژیړ ویښتان او شنې سترګې لري، یعنې د اروپایانو سره زیات شباهت لري. نو طارق ابن زیاد(رحمه الله) په همدې ډول صفات درلودل، یعنې قوي بند، ژیړ ویښتان او ښایسته څیره یې درلوده.

نو طارق ابن زیاد (رحمه الله) د طنبحې ښار په خپل لاس کې واخیست، چې د سبتې د ښار سره ډېر نږدې ؤ او د سبتې ښار تر اوسه نه ؤ فتحه شوی. د اندلس د فتحې مفکوره د موسی بن نصیر (رحمه الله) د ورځو مفکوره نه وه، بلکې دا یوه پخوانۍ مفکوره وه، یعنې هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې د عثمان (رضی الله عنه) په زمانه کې د قسطنطیني فتحه د مسلمانانو لپاره سخته تمامه شوه او فتحه نه شوه، تر هغه چې بیا د عثمانیانو په زمانه کې د سلطان محمد الفاتح په لاس فتحه شوه، نو عثمان (رضی الله عنه) ویلي و، چې قسطنطینه باید دبحر له لارې فتحه شي او که چېرته تاسو اندلس فتحه کړ، نو د هغو کسانو سره به په اجر کې شریک یاست، چې قسطنطینه فتحه کوي.

د عثمان (رضی الله عنه) مقصد دا ؤ، چې مسلمانان اول اندلس فتحه کړي، وروسته قسطنیطینه، یعنې قسطنطینه باید د غرب له لارې فتحه شي، نه د شرق له لارې. ولې مسلمانان تر اوسه پورې، یعنې د موسی بن نصیر (رحمه الله) تر وخته پورې اندلس ته ونه شول رسېدلای.

لومړی مشکل چې موسی بن نصیر (رحمه الله) د اندلس په فتحه کې ورسره مخ شو، هغه د کښتیو کموالی ؤ. موسی بن نصیر (رحمه الله) معلومه کړه چې د المغرب او اندلس ترمنځ فاصله د دیارلس کیلو مترو څخه کمه نده او کافي کشتی هم ورسره نشته، تر څو له دغو اوبو څخه تېر شي، ځکه د مسلمانانو اکثره جنګونه بغیر د بعضو فتحو څخه، نور ټول په وچه کې تر سره شوي وو، نو ځکه مسلمانانو کښتیو ته ډیر ضرورت نه ؤ پیدا کړی، خو اوس کښتیو ته ډېر ضرورت پیدا شو، تر څو د اسلام غازیان له اوبو څخه پرې تېر شي او اندلس ته ځان ورسوي.

دوهم مشکل دا ؤ چې کله مسلمانان اندلس ته داخلیدل، نو شاته یې د نصرانیانو ځینې ټاپوګان پاتې کېدل، چې د بلیار په نامه یادیدل او درې مهم ټاپوګان یې عبارت دی، له میروقه، منروقه او یابسه څخه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چې مسلمانان اندلس ته داخل شوي وای، نو د دې تاپوګانو څخه به ورته خطر متوجه کېده.

دریيم مشکل دا ؤ چې د سبتې بندر د جبل الطارق په تنګي کې موقعیت لري، د نصرانیانو په واک کې ؤ، چې د اندلس د پادشاهانو سره یې ارتباط درلود. د سبتې بندر چې د شمالي افریقا د فتحې سره فتحه شوی نه ؤ، د یو نصراني کس په لاس کې ؤ، چې یلیان یا جولیان نومیده او د اندلس د پخواني بادشاه غیطشه سره یې نیک ارتباط درلوده.

غیطشه هغه څوک ؤ چې لذریق یا رودریک ورباندې کودتا کړې وه او واک یې ترې نیولی ؤ، نو موسی بن نصیر (رحمه الله) پدې ویره کې ؤ، چې هسې نه یلیان، چې د مسلمانانو تر شا پاتې کېږي، له شا څخه په مسلمانانو حمله وکړي، سره د دې چې یلیان د لذریق سره مخالفت هم درلود، خو بیا هم ممکنه وه، چې لذریق ځینې مادیات ورکړي او یا د نورو عواملو په اساس یې د موسی بن نصیر مخالفت ته اماده کړي

څلورم مشکل دا ؤ چې د مسلمانانو د لښکرو تعداد کم ؤ، ځکه د موسی بن نصیر (رحمه الله) سره چې کوم فاتح لښکر له شام او عربو څخه راغلی ؤ، ډېر محدود ؤ او هغه هم د شمالي افریقا په مختلفو سیمو کې خپور شوي ؤ. نو ځکه موسی بن نصیر (رحمه الله) نه شوای کولای چې د دې محدود لښکر په واسطه د اندلس فتحه سر ته ورسوي او همدارنګه د دې ویره هم وه، که چېرته د شمالي افریقا څخه د مسلمانانو لښکر راوباسي او هغه د مسلمانانو د لښکر له حمایت څخه خالي پرېږدي، نو د دې امکان هم شته چې د شمالي افریقا خلک بغاوت وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پينځم مشکل چې موسى بن نصير (رحمه الله) ورسره مخ ؤ، دا ؤ چې د نصاراوو سره لښکر او وسايل زيات وو او د دې سره سره هغوى په خپل هېواد کې وو، له هرې خوا څخه مضبوط او قوي وو، ځکه ټولې کلاگانې د هغوى په واک کې وې.

شپږم مشکل دا ؤ چې مسلمانانو يو داسې هېواد ته مخه کړې وه، چې له له جغرافيه سره يې هېڅ بلد نه وو.

له مشکلاتو سره مبارزه:

د دې ټولو مشکلاتو سره سره موسى بن نصير (رحمه الله) د اندلس د فتحې په لاره کې تنبلي ونکړه، ټول امور يې ترتيب او تنظيم کړل او په ډېر صبر او ثبات سره يې د هغې په عملي کولو باندې شروع وکړه.

موسى بن نصير (رحمه الله) پدې طريقه د مشکلاتو د حل لپاره اقدام وکړ، تر ټولو وړاندې د کښتيو جوړولو ته پام وکړ، ځکه پرته له کښتيو له دومره لوى سيند څخه تېرېدل، شوني نه وو. دغه کار يې په ۸۷ يا ۸۸ هـ کې شروع کړ او اول يې يو لوى بندر جوړ کړ، تر څو د کښتيو د جوړولو لپاره ترې کار واخلي، دا بندر د شمالي افريقا په ساحل کې دوهم بندر ؤ چې جوړ شو.

دوهم کار يې دا وکړ چې بربريانو ته يې د اسلام د دين تعليم ورکړ، تر دې چې د اسلام نظامي قوه يې د بربريانو څخه جوړه کړه. دغه کار که څېرته ناممکن نه وي، نو سخت خامخا دى، چې په کفارو کې يې دغه کار پيدا کړ. ځکه هغه قوم چې تر اوسه د مسلمانانو سره د جنگ په ډگر کې ؤ، اوس د اسلام او مسلمانانو مدافعين شول او دغه کار غير د مسلمانانو څخه د نورو خلکو سره تکرار شوى ندى. د مثال په ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرانسې يو سل او ديرش کاله په الجزاير حکومت وکړ، خو د الجزاير خلک تر اوسه هم مسلمانان دي.
موسی بن نصير (رحمه الله) بربريانو ته اسلام عقيدتاً او عملاً وروښود او په هغوی کې يې د جهاد سره مينه او د الله تعالی (جل جلاله) په لاره کې د قربانۍ سره مينه پيدا کړه، نو ځکه د مسلمانانو د لښکر زياته برخه د بربر قوم څخه جوړه شوه او سر لښکر پدې خاطر چې د ټول لښکر مخکښ وي، نو ځکه يې يو داسې شخص د دغه لښکر مشر وټاکه، چې هوښيار، تقوی دار او ريښتوني ؤ او هم يې جنګي پوهه او د جهاد او د الله تعالی (جل جلاله) په لاره کې د شهيد کېدلو سره مينه درلوده.
دغه کس طارق ابن زياد (رحمه الله) (۵۰-۱۰۲هـ= ۶۷۰ – ۷۲۰ م) ؤ، طارق بن زياد رحمه الله عرب نه ؤ، بلکې د بربر قوم څخه ؤ.
موسی بن نصير (رحمه الله) هغه ته پر عرب لومړيتوب ورکړ، ځکه چې تقوی او جنګي پوهه يې درلوده. دغه کار د دې ښکارندوی دی، چې د اسلام مبارک دين قوم او قبيلې ته اهميت نه ورکوي، بلکې تقوی او پرهيزګارۍ ته اهميت ورکوي. يعنې د اسلام مبارک دين د يوې قبيلې او قوم لپاره ندی، بلکې د ټولو انسانانو او پيريانو لپاره دی، چې الله تعالی (جل جلاله) فرمايي:
(وَمَآ أَرْسَلْنَٰكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَٰلَمِينَ) (الانبياء: ۱۰۷).
ژباړه: ای محمده (صلی الله عليه وسلم)! مونږ چې ته لېږلی يې، دا په اصل کې د نړيوالو په باب زمونږ رحمت دی. (مونږ د ټولو مخلوقاتو لپاره ته رحمت لېږلی يې).
د طارق بن زياد (رحمه الله) پوهه او د رهبرۍ قوت معلوم ؤ او کولای يې شول چې خپل قوم په ښه شکل سره رهبري کړي او همدارنګه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خان او خپل قوم لپاره يې کوم مقصد نه درلود. لکه څنګه چې د بربر قوم څخه ؤ، نو په بربري ژبه باندې پوهيده او عربي يې هم ښه روانه ويلای شوه.

نو مصلحت همدا ؤ چې د لښکر مشر دې وټاکل شي.

دريم کار چې موسى بن نصير (رحمه الله) تر سره کړ، هغه د بليار د ټاپوګانو فتحه کول او د مسلمانانو د خاورې سره يو ځای کول ؤ او پدې سره يې خپله شا د شرق په طرف کې خوندي کړه، چې دا د موسى بن نصير (رحمه الله) په جنګې پوهه او لياقت باندې دلالت کوي.

ليکن د سبتې مشکل لا هم په خپل حال پاتې ؤ. خو د الله تعالى (جل جلاله) تدبير ته وګورئ.

(وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى ۚ وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا ۚ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) (الانفال ۱۷)

ژباړه: او تا ونه ويشتل، بلکې الله وويشتل (او د مؤمنانو لاس چې په دې کار کې په کار واچول شو) نو داددې لپاره ؤ چې الله جل جلالهُ مؤمنان له يوې ډېرې ښې ازموينې څخه په برې سره تېر کړي، په باوري توګه الله اورېدونکی او پوهېدونکی دی.

دغه واقعه په دې ډول وه چې کله يليان وليدل، چې د مسلمانانو قوت ورځ په ورځ زياتېږي او که چېرته يې په ده حمله وکړه، نو دی يې مقابله نه شي کولای. همدارنګه يليان د اندلس د حاکم لذريق سره دښمني لرله. ځکه لذريق د اندلس پخوانی بادشاه غيطشه وژلی ؤ او د هغه زامن د يليان سره يو ځای شوي وو، تر څو د ده په کومک د لذريق څخه بېرته حکومت ونيسي، خو نه د يليان او نه د غيطشه د زامنو په هغه زور رسېده او که پدې حال کې مسلمانانو په يليان حمله کړې وای او د بسته بندر يې ترې نيولی وای، نو يليان د تيښتې لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای هم نه درلود. همدارنګه یلیان غوښتل چې د لذریق څخه هغه ځایونه بېرته ونیسي، چې د غیطشه څخه یې نیولې وو او هغه د غیطشه زامنو ته حواله کړي. لذریق په خلکو باندې زیاته مالیه مقرر کړې وه او په خلکو یې ظلمونه کول نو خلک هم ترې په تنګ شوي وو او غوښتل یې چې د ده څخه خلاصی ومومي، نو الله تعالی (جل جلاله) د مسلمانانو مرسته وکړه او د همدغو فکرونو په اساس یلیان د طنجې والي ته چې پدې وخت کې طارق ابن زیاد (رحمه الله) ؤ، د سولې خبر ولېږه او د سولې لپاره یې ډېر عجیبه او حیرانوونکي شرایط ایښي وو، چې پدې ډول وو:

اول: د سبتې بندرګاه تاسو ته تسلیموم، تر څو له دې لارې له اوبو څخه تېر شئ. دا یوه داسې مسئله وه چې حل یې د مسلمانانو له قدرت څخه پوره نه ؤ، خو الله تعالی (جل جلاله) د مسلمانانو کومک وکړ.

دوهم: تاسو سره د څو کښتیو کومک هم کوم، تر څو د هغې په واسطه له اوبو څخه تېر شئ.

دریم: تاسو ته د اندلس د جغرافیې په باره کې پوره معلومات درکوم او د دې په مقابل کې هغه کومې ځمکې او اموال چې د غیطشه له اولادې څخه لذریق اخیستي دي، هغه بېرته دوی ته حواله کړئ، چې دا د مسلمانانو لپاره یو ډېر ښه وړاندیز ؤ او د همدې وړاندیز په اساس سره یلیان غوښتل، تر څو مسلمانان له سبته څخه لاس واخلي او د اندلس په لور متوجه شي. نو دا د ډېر قیمت په ورکولو سره، د لږ څه غوښتلو وړاندیز ؤ، چې یلیان کړی و.

مسلمانانو خو یوه ورځ هم د غنیمتونو او مال فکر نه ؤ کړی او د هغو مالونو چې غیطشه، یلیان یا لذریق یا نور یې مالکین ؤ، مسلمانانو ورته کوم رغبت نه درلود، د مسلمانانو هدف صرف او صرف د اسلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دین خپرول وو، نو که هغوی په اسلام کې داخل شوي وای، څه حقوق چې د مسلمانانو وو، د هغوی به هم وو او که جزیه یې په ځان منلې وای، نو بیا هم هغوی د خپلو مالونو خاوندان شمېرکېدل.

نو د دې ورانديز قیمت د مسلمانانو لپاره ډېر کم ؤ، نو ځکه طارق ابن زیاد (رحمه الله) موسی بن نصیر (رحمه الله) ته خبر ورکړ، موسی بن نصیر (رحمه الله) پدې وخت کې په قیروان کې ؤ، ځکه قیروان هغه وخت د شمالي افریقا پایتخت ؤ، د دې ورانديز څخه چې خبر شو، نو ډېر زیات خوشحاله شو او بیا یې دغه خبر خلیفه ولید بن عبدالملک ته ولېږه او د هغه څخه یې د اندلس د فتحې اجازه وغوښتله.

ولید بن عبدالملک ورته اجازه ورکړه، خو پدې شرط، چې موسی بن نصیر باید د خپل تګ څخه د مخه د مسلمانانو یوه سریه اندلس ته ولېږي، تر څو معلومات وکړي، ایا یلیان چې دوی ته کوم معلومات ورکوي، هغه صحیح دي او که غلط؟ ځکه د دې ضمانت څوک ورکوي چې یلیان به په خپل تړون کې خیانت نه کوي او په مسلمانانو به د شا له طرفه حمله نه کوي؟

د مسلمانانو اوله سریه چې د اندلس په طرف لاړه، هغه د طریف بن مالک سریه وه، چې په یو بل روایت کې طریف بن ملوک په نوم یاد شوی او پدې سریه کې پینځه سوه نفره وو. طریف بن مالک هم لکه د طارق ابن زیاد (رحمه الله) په شان د بربر قوم څخه ؤ او یو وخت د مسلمانانو پر ضد جنګیده، خو اوس د اسلامي لښکر سر لښکر ؤ او غوښتل یې چې اسلام د نړۍ کنجونو ته ورسوي.

طریف بن مالک د پینځه سوه نفرو سره د اندلس په لور حرکت وکړ او د رمضان په مبارکه میاشت ۹۱ هـ کال = ۷۱۰ م کې هلته ورسېد او د اندلس د جنوبي برخې په باره کې یې پوره معلومات حاصل کړل، ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اسلامي لښکرې به همدلته راتللې، چې دغه خای وروسته د همدغه سر لښکر په نامه یاد شو.
کله یې چې معلومات حاصل کړل، نو بېرته راغلل او موسی بن نصیر (رحمه الله) ته یې پوره پوره معلومات ورکړل.
موسی بن نصیر (رحمه الله) د یو کال په موده کې اووه زره مجاهدین اماده کړل او د هغو مشر یې طارق ابن زیاد (رحمه الله) وټاکه. دغه لښکر په کال ۹۲ هـ کې، د شعبان په میاشت کې حرکت وکړ او د جبل الطارق له تنګي څخه تېر شول. چې دغه تنګی تر اوسه پورې او حتی په هسپانوي ژبه کې هم د جبل الطارق د تنګي په نوم مشهور دی.
څکه په اول کې اسلامي لښکر همدغو غرونو ته ورسېد او کله چې د دغو غرونو څخه تېر شول، نو یوې پراخي منطقې ته چې د خضراء ټاپو په نوم یادیده ورسېدل او هلته یې د نصاراوو د لښکر سره چې د دغې سیمې ساتونکي وو مقابله راغله. خو دا دومره لوی لښکر نه ؤ. نو د معمول سره سم طارق ابن زیاد ورته هماغه درې وړاندیزونه وکړل. چې اسلام، جزیه او جنګ دی. هغوی غرور وکړ او جنګ یې غوره کړ. کله چې د دواړو خواوو تر منځ جنګ ونښت، نو طارق ابن زیاد (رحمه الله) سوبه وکړه. تدمیر چې د دغه واړه لښکر مشر ؤ. په ډېره تیزۍ سره د طلیطلې په لور، چې هغه وخت د اندلس پایتخت ؤ. ولاړ او هلته یې لذریق ته وویل: مونږ سره کومک وکړه. څکه چې داسې خلک راباندې مسلط شوي، چې نه پوهیږو د ځمکې مخلوق دی او که د اسمان؟ انسانان دي او که پیریان، له مرګ څخه هېڅ وېره نه لري او پر مونږ داسې راځي، لکه زمری چې په هوسیو راځي.
هغوی داخبرې څکه کولې، چې له داسې مخلوق سره مخ شوي وو، چې د چا د مال او دولت سره یې کار نه ؤ، بلکې که چا به د هغوی دین

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومانه، نو بیا به هم د خپل پخواني مال مالک حسابیده او که جزیه به یې په ځان منله. هم د پخواني مال مالکین حسابیدل. بلکې دغه لښکر به بیا د دوی حمایت هم کاوه. چې داسې وعده دوی ته په خپل ژوند کې نه وه ورکړل شوې او په جنګ کې هم دغه خلک پداسې شکل جنګیدل. لکه ټول عمر یې چې په جنګ کې تېر شوي وی او په شپه کې به یې پداسې طریقه عبادت کاوه. لکه چې راهبان وي.

لذریق چې کله دا خبر واوریده. نو لیونتوب پرې راغی او په ډېر غرور سره یې یو لوی لښکر برابر کړ. چې تعداد یې یو لک سپرو ته رسېده او د شمال څخه جنوب ته د مسلمانانو د لښکر په لور روان شول.

طارق ابن زیاد (رحمه الله) صرف اووه زره لښکر درلود. چې تر ډېره یکې پلي وو او لږ تعداد یې سواره وو. پدې وخت کې طارق بن زیاد (رحمه الله) موسی بن نصیر ته خبر ولېږه او له هغه څخه یې د کومک غوښتنه وکړه. موسی بن نصیر (رحمه الله) پینځه زره پلي فوج د طریف بن مالک په مشرۍ د کومک لپاره ورولېږه.

د طریف بن مالک د فوج په رسېدلو سره د مسلمانانو د فوج تعداد دولس زرو ته ورسېد. طارق بن زیاد (رحمه الله) د جنګ لپاره تیاری پیل کړ. په اول سر کې د جګړې لپاره د یو مناسب ځای په لټه کې شو او یو ځای ته چې د برباط یا لقه دره نومېدله ورسېدل او دا ځای د جنګ لپاره ډېر مناسب ځای ؤ. ځکه چې شا او ښي طرف ته یې غر ؤ، نو پدې صورت طارق ابن زیاد (رحمه الله) خپله شا او ښي طرف خوندي کړ او چا نه شوای کولای چې هغوی محاصره کړي.

جنوب طرف ته یې لویه بحیره وه. چې له هغه طرف څخه هم پوره امن ؤ او دغې درې په جنوبي دروازه کې یې یوه قوي ډله د طریف بن مالک په مشرۍ مؤظفه کړه. تر څو له دې طرفه په بې خبرۍ کې راګیر نه شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې شکل طارق ابن زياد (رحمه الله) وکولای شول چې د نصاراوو لښکر له مقابل لوري څخه دغې درې ته راکش کړي او هېڅ ونه شوای کولای، چې دوی له بل طرف څخه محاصره کړي
لذريق په ډېر تکبر، غرور او سرشارۍ سره د خپل يو لک لښکر سره راغی، پخپله لذريق زرين تاج په سر کړی ؤ او خپل تخت يې په دوه کچرو بار کړی ؤ او هم يې د خپل ځان سره زياتې رسۍ ګانې راوړې وې، د دې لپاره چې کله مسلمانانو ته شکست ورکړي، نو هغوی به پدې رسيو باندې وتړي او د خپل ځان سره به يې د غلامانو په شکل بوځي، لذريق داسې غرور لرونکی فکر کاوه، لکه جنګ يې چې ګټلی وي او د هغه په فکر سره دولس زره لښکر د ده د يو لک لښکر په مقابل کې، چې په خپل هېواد کې هم وو، هېڅ نه ؤ او دوی د هغه په فکر شفقت او زړه سوي ته احتياج وو؛ خو د دغو دواړو ډلو وګړي د الله تعالی (جل جلاله) د دين په سر په خپلو کې دښمنان وو، د دوی جنګ د حق او باطل جنګ و، د دوی مقابله د توحيد د کلمې په سر وه.
الله جل جلالهُ وايي:

[خَصۡمَانِ ٱخۡتَصَمُواْ فِي رَبِّهِمۡۖ ...](الحج ۱۹)

ژباړه: دغه دوه ډلې د يو بل دښمنان دي او دښمني کوي دوی د الله جل جلالهُ په ذات باندې

نو په هغه ډله باندې زړه سوی او شفقت په کار ؤ، چې د الله تعالی (جل جلاله) د دين په مقابل کې جنګيدل. ځکه مسلمانان په ډېر شوق او جذبه دغه جنګ ته راغلي وو او هر قسم قربانۍ ته اماده وو، له بلې خوا کفار په زور سره دغه جنګ ته راوستل شوي وو. نو د دې دواړو ډلو تر منځ لوی فرق موجود ؤ. ځکه چې يوه ډله هېڅ د مرګ څخه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاریدله او د الله تعالی (جل جلاله) په لاره کې مرګ د دوی لپاره یو لوی ارمان ؤ او بله ډله چې د کفارو وه، د هغوی لپاره د لوی ښخه لوی ارمان د خپل مال او خاورې ساتل و.

د برباط دره او د رمضان مبارکه میاشت:

دغه جنګ د رمضان په مبارک میاشت کې شروع شو، په هغه میاشت کې چې نوم یې د جګړو او فتوحاتو سره ارتباط لري، ولې متاسفانه اوس دغه میاشت د ډرامو، فلمونو، بدو او فاحشو شیانو په مسابقو بدله شوېده، د دغې میاشتې په شپو کې بیداري او د ورځې خوبونه کول، د قران لوستلو او تهجدو لپاره نه، بلکې دنورو بې کاره او ناروا کارونو لپاره، په داسې حال کې چې دغه میاشت د جهادونو میاشت وه، په همدغه میاشت کې مسلمانان د اندلس خاورې ته داخل شوي وو، په کومه ورځ چې داخل شوي وو، د رمضان د میاشتې ۲۸ ورځ وه، یعنې د کوچنې اختر څخه دوه ورځې مخکې، په ۹۲ هـ کال کې دغه جګړه ونښته، د مسلمانانو او عیسایانو ترمنځ د شدیدو جنګونو له جملې څخه، یو سخت او شدید جنګ همدغه جنګ دی، د نصاراوو دفوجونو څپې په مسلمانانو لکه د طوفاني سمندر راغلې، خو مسلمانان د هغوی په مقابل کې ثابت قدمه پاتې شول.

﴿مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَيْهِ ۚ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضٰى نَحْبَهٗ وَ مِنْهُمْ مَّنْ يَّنْتَظِرُ ۖ وَمَا بَدَّلُوْا تَبْدِيْلًا﴾ (الاحزاب: ۲۳).

ژباړه: له مؤمنانو څخه ځینې داسې شخصیتونه شته چې هغوې له الله سره کړې ژمنه رښتیا کړې ده، له هغو نه ځېنو خپل نذر پوره کړ او څوک دوخت راتلو ته انتظار باسي. هغوې په‌خپله کړنلاره کې هیڅ تبدیلي رانه وستله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې وضع باندې جنګ ۸ ورځې ادامه وکړه او وروسته له هغه چې الله تعالی د مسلمانانو صبر او رښتینولي وازمایله، بیا یې فتحه ورته په نصیب کړه، لذریق په دغه جنګ کې ووژل شو او په یو بل روایت کې د شمال په لور وتښتېد، خو د دې څخه وروسته د هغه ذکر او نوم چېرته نه دی یاد شوی او اندلس د اسلام د تاریخ سره د ژوند یوه نوې صفحه پرانیستله، مسلمانانو په دغه جنګ کې زیات غنیمتونه ترلاسه کړل، چې زیات پکې اسونه وو او هغه مسلمانان چې پلي وو، ټول سواره شول؛ د مسلمانانو څخه هم درې زره مجاهدین په شهادت ورسېدل.

د اسلام مبارک دین دومره په اسانۍ سره مونږ او نورو خلکو ته ندی رارسېدلی، بلکې د شیهدانو په قیمتي وینو تویولو او د سرونو په شیندلو سره رارسېدلی دی.

طارق بن زیاد(رحمه الله) او د کښتیو د سوځولو موضوع:

برباط درې ته تر تللو مخکې، یوه مهمه موضوع چې د مسلمانانو په تاریخونو کې په عام ډول او د اروپایانو په تاریخونو کې په خاص ډول شهرت لري رامنځته شوې وه، هغه د طارق ابن زیاد (رحمه الله) له خوا د کښتیو سوځولو موضوع وه.

هر کله چې مسلمانان له اوبو څخه د اندلس طرف ته ورسېدل او په ساحل کې کېوتل، نو طارق ابن زیاد (رحمه الله) ټولې هغه کښتۍګانې وسوځولې، چې اندلس ته پکې راغلي وو، تر څو مسلمانان جنګ ته تشویق کړي او هغوی ته یې وویل: مخې ته مو د دښمن فوځونه او شا ته مو سمندر دی، د تېښتې هیڅ لاره نشته، پرته له دې چې د خپلو تورو جوهر ښکاره کړئ، بله لاره نه لرئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینې مؤرخین دا پېښه حقیقت ګڼي او ځینې نور پکې خبره کوي، ولې حقیقت دا دی چې دغه خبره باطله ده او د لاندې اسبابو په اساس د مسلمانانو تاریخ ته داخله شوېده.

اول: پدې روایت باندې په اسلامي تاریخ کې صحیح سند موجود ندی، ځکه صحیح روایات باید د رښتینو خلکو څخه لاسته راغلي وي او دغه روایت د رښتینو او صادقو خلکو له روایاتو څخه ندي تر لاسه شوي، بلکې د اروپایانو له لیکنو څخه تر لاسه شوي، چې د برباط درې د جنګ په باره کې یې لیکلي دي.

دوهم: که چېرَته طارق ابن زیاد (رحمه الله) کښتیو ته اور اچولای وای، نو حتماً به د موسی بن نصیر (رحمه الله) او یا ولید بن عبدالملک له خوا ورڅخه د دې کار پوښتنه کېده، په داسې حال کې چې داسې محاوره هېڅ نشته، چې د دوی تر منځ په دې اړه شوې وي او یا به هم د خلیفه ولید څخه نورو اسلامي علماوو پدې اړه پوښتنې کولای، چې د کښتیو سوځول جواز لري او که نه؟ خو پدې اړه هم هېڅ عکس العمل نشته.

دریېم: اروپایان پدې اړه ندي توانیدلي چې دا خبره تغیر کړي، چې څرنګه دولس زره پیاده پوځ، سل زره سواره پوځ باندې چې د خپل وطن څخه لیرې هم وو، غلبه ومونده؟ نو ځکه یې دغه موضوع راواخیسته چې طارق بن زیاد کښتۍ وسوځولې، د دې لپاره چې مسلمانان جنګ ته مجبور کړي، ځکه که شاته ځي، نو د تېښتې لاره خو نه لري او مرګ یې حتمي دی، نو مجبور وو چې قوي جنګ وکړي، تر څو فتحه حاصله کړي او که کښتۍ ګانې یې سوځولې نه وای، نو بیا خو ورته د تېښتې شرایط برابر وو او په اسانۍ سره تښتېدلای شول، خو اروپایان د دې پوهې څخه عاجز دي، چې الله تعالی فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(يَاأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمُ الْأَدْبَارَ ۞ وَمَن يُوَلِّهِمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِئَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۞). (الانفال).

ژباړه: ای مؤمنانو کله چې یو ځای شئ. تاسې له کافرانو سره. په داسې حال کې چې دوی ګڼ وي، نو مه ګرځوئ تاسې دغو کفارو ته شاوې خپلې او هر هغه چې وګرځوي کفارو ته شا خپله. خو په داسې حال کې چې بېرته ګرځېدونکی وي له پاره د جنګ. یا حال دا چې یو ځای کېدونکی وي. په طرف د بلې ډلې. نو په تحقیق سره رجوع یې وکړه او اخته شو په غضب د الله جل جلالهٔ او ځای د اوسیدلو د ده دوزخ دی او بد ځای د ورتللو دی دغه دوزخ.

نو پدې ځای کې د جنګ له میدان ځخه. د مسلمانانو شاتګ احتمال درلود او د (محترفا) کلمه جنګ ته د دوباره امادګۍ په خاطر راغلې ده او د (متحیزا) کلمه د نورو مسلمانانو سره د یو ځای کیدو په خاطر راغلې ده او د مسلمانانو ډله په المغرب یا مراکش کې وه. نو طارق ابن زیاد (رحمه الله) ولې په ځان دوباره اماده ګي قطع کوله؟ نو د کښتیو سوځولو خبره یو تېری او تجاوز دی، چې د طارق ابن زیاد (رحمه الله) په شخصیت باندې خلکو کړی دی.

څلورم: او اخرین رد په دغه روایت باندې دا دی. چې طارق بن زیاد (رحمه الله) د ټولو کښتیو مالک نه ؤ. بلکې ځینې کښتۍ ګانې د یلیان یعنې د سبتې د حاکم وې. چې دوی ته یې ورکړې وې، تر څو د اوبو ځخه پرې تېر شي او بېرته یې هغوی ته وسپاري، تر څو پخپله یلیان پرې د اندلس لورې ته تېر شي، لکه څنګه مو چې پدې باره کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضاحت کړی دی، نو پدې اساس طارق بن زیاد (رحمه الله) د دغو کښتیو د سوځولو حق نه درلود.

نو ټولو دلایلو ته په کتو سره ویلای شو، چې د کښتیو د سوځولو خبره دروغ ده او هېڅ حقیقت نه لري او د دې لپاره جوړه شوې، تر څو د مسلمانانو په شان تېری وکړي.

د برباط د درې له جنګ څخه وروسته طارق بن زیاد (رحمه الله) ته معلومه شوه، چې دا بهترین وخت دی، تر څو د اندلس فتحه تکمیله شي او د دې لپاره ډېرو خسارو او تاوانونو ته ضرورت نه پېښېږي.

د دې خبرې ثبوت لپاره لاندې څو دلایل وړاندې کوو:

۱. د دولس زرو نفرو بریالي کېدل، په یو لک نفرو باندې، داسې یوه فتحه وه، چې د اندلس په خلکو یې د مسلمانانو تاثیر وغورځاوه.

۲. د یو قوي شکست په خوړلو سره د نصاراوو معنوي قوت له منځه تللی ؤ.

۳. د معنوي قوت له منځه تللو سره سره، د هغوی زیات تعداد فوجونه وژل شوي وو، نو مادي قوت یې هم کمزوری شوی ؤ.

۴. طارق ابن زیاد (رحمه الله) ته معلومه شوه، چې د لذریق لرې والی د خلکو څخه د دې لپاره ښه فرصت دی، تر څو د اسلام تعلیم خلکو ته ورکړای شي، ځکه خلکو د هغه څخه نفرت کاوه او د اسلام په مبارک دین کې داخلیدو ته نږدې وو.

۵. طارق ابن زیاد (رحمه الله) د سبتې په والي یلیان باندې باور نه درلود، ځکه چې په آینده کې د خپل تعهد څخه ونه ګرځي، نو پدې خاطر یې د اندلس د فتحې تکمیلول ضروري وګڼل، ځکه یې خپل لښکر له ځان سره واخیست او د اندلس د باقي ښارونو د فتحه کولو لپاره د شمال په لور روان شو، په لومړي سر کې د اشبیلې د ښار په

(c) ketabton.com: The Digital Library

طرف روان شو او د رسول الله صلی الله علیه وسلم حدیث شریف په دغه ځای کې هم تحقق پیدا کړ چې فرمايي: ((عن جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللهِ. أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ. بخاري

ژباړه: د جابر بن عبدالله (رضی الله عنه) څخه روایت دی چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي: ما سره مرسته وشوه، داچې زما رعب پرېوت پر دښمنانو باندې د یوې میاشتې په فاصله کې زه بریالی شوم.

(یعني الله تعالی (جل جلاله) زما پر دشمنانو باندې د یوې میاشتې په فاصله کې زما رعب غورځولی و.

نو د اشبیلې ښار ته د مسلمانانو د رسېدلو سره سم د اشبیلې اوسیدونکو، د ښار دروازې خلاصې کړې او جزیه یې قبوله کړه.

په اسلام کې جزیه:

د مسلمانانو له خوا چې کفار د ځان او مال خوندي ساتلو په بدل کې کوم مال یا روپۍ ورکوي، هغې ته جزیه وايي، چې په عام ډول په اهل کتابو او د بعضو فقهاوو په قول سره په مجوسیانو او مشرکینو باندې هم اېښودل کیدای شي او د هغې په مقابل کې مسلمانان د هغوی څخه دفاع کوي که چېرته مسلمانانو د هغوی څخه دفاع ونه شوای کولای، جزیه بېرته ورکوي، چې د اسلام په تاریخ کې داسې شوي دي.

جزیه له سړیو څخه اخیستل کېږي، له ښځو نه اخیستل کېږي، له بالغانو څخه اخیستل کېږي، له وړو څخه نه اخیستل کېږي، له مالدارو څخه اخیستل کېږي او له فقیرانو څخه نه اخیستل کېږي، همدارنګه له صحتمندو څخه اخیستل کېږي او له مریضانو څخه نه اخیستل کېږي بلکې فقیر اهل کتاب، مجوسیان او مشرکین، که

(c) ketabton.com: The Digital Library

چېرته د مسلمانانو په حکومت کې اوسېږي، نو د مسلمانانو د بیت المال څخه دوی ته هم مال ورکول کېږي، په همدې ډول جزیه د هغو کسانو څخه اخیستل کېږي، چې د جنګ قدرت ولري او له هغو کسانو څخه چې په جنګ قادر وي، خو خپل ځان یې د عبادت لپاره وقف کړی وي.

جزیه د زکات په مقابل کې ده، چې له مسلمانانو څخه اخیستل کېږي، بلکې له زکات څخه زیاته کمه ده.

د اندلس د فتحې په زمانه کې د جزیې مقدار په یو کال کې یو دنیار ؤ او زکات د مسلمانانو د ټول مال دوه نیم فیصده برخه وه، په هر کال کې چې دوی به پس انداز کړی ؤ، نو زکات نسبت جزیې ته زیات دی او زکات هم په مسلمانانو باندې هغه وخت فرض کېږي، کله چې مسلمان شي او یو کس هغه وخت د جزیې څخه معاف کېږي، کله چې مسلمان شي او که چېرته دغه کس د مسلمانانو سره په جنګ کې حصه ونیسي، نو ده ته هم پکې حصه ورکول کېږي.

جزیه نسبت ټکس ته هم کمه ده، هغه چې خپل حاکمان یې پر دوی ټاکي، ځکه ټکس شل فیصده، دیرش فیصده او یا څلویښت فیصده ټاکل کېږي، خو جزیه د دې په مقابل کې ډېره کمه ده، حتی زکات هم د دې ټکس په مقابل کې د هېڅ برابر دی، ځکه زکات یوازې دوه نیم فیصده دی.

لکه څنګه چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي. چې اهل کتاب د هغوی د توان څخه زیات مه مکلف کوئ.

نو د اسلام مبارک دین هغوی لپاره رحمت ؤ او د ډېر کم مال په مقابل کې یې د هغوی دفاع کوله.

اقول قولی هذا واستغفرالله لی ولکم وجزاکم الله خیرا کثیرا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم درس

ان الحمد لله نحمده و نستعینه و نستغفره و نومن به ونتوکل علیه و نعوذ بالله من شرور انفسنا و من سیئات اعمالنا انه من یهد الله فلا مضل له ومن یضلل فلا هادي له و اشهد ان لا اله الا الله وحد لا شریک له و اشهد ان محمد عبده و رسوله.

په تېر درس کې مو پدې باندې بحث وکړ، چې مسلمانان په څه ډول اندلس ته ولاړل او څه ډول یې په دولس زره پیاده لښکر باندې د نصاراوو یو لک سواره لښکر ته ماتې ورکړه او همدارنګه د اشبیلې ښار چې یو لوی ښار ؤ او قوي ښار پناه او دیوال یې درلود، څرنګه مسلمانانو ته تسلیم شو او اوسیدونکي یې جزیې ورکولو ته اماده شول

د اشبیلې د فتحې څخه وروسته طارق ابن زیاد (رحمه الله) د سبتې د ښار په لور روان شو، دغه ښار د اندلس په جنوب کې واقع دی، په دغه ښار کې هم یو قوي جنګ وشو، خو نصارا مات شول او دغه ښار هم مسلمانانو فتحه کړ.

د سبتې د فتحې څخه وروسته طارق ابن زیاد (رحمه الله) یو عجیبه کار وکړ، څکه د مسلمانانو شمېر په دغه وخت کې نهه زره تنه وو، خو طارق ابن زیاد (رحمه الله) د اندلس مختلفو ښارونو ته سر یې ولیږلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه سريه يې د قرطبې ښار ته ولیږله، بله يې د غرناطې ښار ته ولیږله، بله يې د مالقې ښار ته او بله يې هم د مرسيې ښار ته ولیږله، چې دغه ټول ښارونه د اندلس په جنوب کې واقع دي.

خو پخپله طارق ابن زياد (رحمه الله) د باقي پاتې لښکر سره د طليطلې د ښار په لور چې هغه وخت د اندلس پايتخت ؤ روان شو.

طارق ابن زياد (رحمه الله) چې کومې سريې لیږلې وې، د هرې يوې تعداد يې د اوو سوو نفرو څخه زيات نه ؤ، خو له دې کمښت سره سره الله تعالی (جل جلاله) ټولو ته فتحه ورکړه.

طارق ابن زياد (رحمه الله) چې پخپله د باقي فوځ سره د شمال په لور تللی ؤ، په لاره کې د جيان په نوم يو مستحکم ښار ؤ، هغه يې فتحه کړ، موسی بن نصير (رحمه الله) طارق ابن زياد (رحمه الله) ته ويلي وو، چې د جيان څخه مخکې مه ځه او د طليطلې په فتحه کې عجله مه کوه، ځکه چې هلته له رسېدو سره عيسويان د مسلمانانو دغه وړوکی نهه زره نفري لښکر محاصره نه کړي، خو طارق ابن زياد (رحمه الله) لاره صافه وليدله او دا ورته معلومه شوه، چې په لاره کې د عيسويانو کوم لښکر وجود نه لري، همدارنګه طارق ابن زياد (رحمه الله) پدې هم پوه ؤ، چې طليلطه يو قوي او متسحکم ښار دی او د اندلس پايتخت هم دی، نو که چېرته دی د موسی بن نصير (رحمه الله) انتظار وکړي، نو کیدای شي چې د عيسويانو ځېل شوی طاقت بيا سره يو ځای شي، چې بيا به د طليطلې فتحه ډېره ستونزمنه شي، نو طارق ابن زياد (رحمه الله) د خپل امير د رأيې په خلاف اجتهاد وکړ، په حقيقت کې طارق ابن زياد (رحمه الله) موسی بن نصير (رحمه الله) ته خبر ولیږه، چې لاره خلاصه ده، نو ستا څه رأيه ده؟ خو وړاندې له دې چې ځواب ورته راشي، روان شو او کله چې طليطلې ته ورسېد، نو ورته معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه، چې د طليطلې درې طرفونو يعنې شمال، غرب او شرق طرف ته لوی، لوی غرونه واقع دي، يوازې جنوب طرف ته يې لاره خلاصه وه، که څه هم لاره خلاصه وه، بيا هم يوه لويه کلا واقع وه، خو الله تعالی (جل جلاله) د مسلمانانو سره مرسته وکړه او د ښار او سيدونکو د ښار دروازې خلاصې کړې او جزيه يې په ځان ومنله، خو دومره لويه فتحه هم د موسی بن نصير (رحمه الله) د خوشحالۍ سبب ونه ګرځيد او طارق ابن زياد (رحمه الله) ته يې يو ليک ورولېږه او په سخته لهجه يې هغه د نور پرمختګ څخه منع کړ.

دا کار يې ځکه وکړ، چې عيسويان د هغه وړوکی لښکر محاصره نه کړي موسی بن نصير (رحمه الله) هم تياری شروع کړ، تر څو طارق ابن زياد (رحمه الله) ته کومک ورسوي او يو اتلس زرېز فوځ يې تيار کړ، مسلمانان لکه څنګه چې په اندلس کې د جهاد څخه خبر شوي وو، د هر ځای څخه ډلې، ډلې د جهاد په نيت هلته روان شول، کوم دولس زره مخکينی فوځ چې د طارق ابن زياد (رحمه الله) سره تللی ؤ، هغه د بربر قوم څخه وو او دغه نوی اتلس زره فوځ چې د موسی بن نصير (رحمه الله) سره تللو ته اماده ؤ، اکثره يې عربان وو، چې له يمن، حجاز، شام، عراق او نورو منطقو څخه دلته راغلي وو.

موسی بن نصير (رحمه الله) دغه اتلس زرېز فوځ له ځان سره واخيست او د اندلس په طرف روان شو، کله چې اندلس ته داخل شو، نو پوه شو چې د اشبيلې خلکو چې د طارق ابن زياد (رحمه الله) سره د جزيې په ورکړه تړون کړی ؤ، اوس د طارق ابن زياد د تللو وروسته يې خپل تړون مات کړی او يو قوي لښکر يې تيار کړی ؤ، تر څو د طارق ابن زياد (رحمه الله) پسې ولاړ شي، خو دغه لښکر د موسی بن نصير(رحمه الله) سره مخ شو، موسی بن نصير (رحمه الله) د ښهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوښیار، تجربه لرونکی، ویښ او لیرې لیدونکی لارښود ؤ او هېڅکله په هغه شکل نه ؤ ، لکه څنګه چې بعضې خلکو ویلي دي چې موسی بن نصیر (رحمه الله) د کینې له مخې د طارق ابن زیاد(رحمه الله) فتوحات ځنډول، تر څو پخپله اندلس فتحه کړي او همدارنګه دوی ویلي، چې طارق ابن زیاد (رحمه الله) یې ځنډولی و ، تر څو پدې کار کې ورسره شریک شي.

خو په حقیقت کې داسې نه ده، څکه موسی بن نصیر (رحمه الله) نه غوښتل چې مسلمانان چې تعداد یې کم ؤ، د چا د دسیسې او دوکې ښکار شي او په یو پردي ملک کې هلاک شي.

موسی بن نصیر (رحمه الله) اشبیله محاصره کړه او دغه محاصره تر څو میاشتو پورې اوږده شوه، تر دې چې د اشبیلې اوسیدونکو د ښار دروازې خلاصې کړې او مسلمانانو ته تسلیم شول.

موسی بن نصیر (رحمه الله) هغه ځایونو ته چې طارق بن زیاد (رحمه الله) تللی ؤ، ولاړ نه شو، بلکې د غرب طرف ته روان شو، چې دې طرف ته طارق بن زیاد (رحمه الله) نه ؤ تللی او د دې لپاره په بله لاره روان شو، تر څو فتحه مکمله شي.

موسی بن نصیر (رحمه الله) زیاتې منطقې فتحه کړې، تر دې چې ماردہ ښار ته ورسېد او پدې منطقه کې هم د قوط د قوم زیات تعداد خلک راټول شوي ؤو، موسی بن نصیر (رحمه الله) مارده محاصره کړه، دغه محاصره هم د څو میاشتو لپاره اوږده شوه او پدې ټوله موده کې طارق ابن زیاد (رحمه الله) په طلیطله کې ورته منتظر ؤ، تر دې چې د څو میاشتو د محاصرې څخه وروسته د رمضان د میاشتې په اخري ورځو کې او اختر ته نږدې د مارده خلکو د ښار دروازې خلاصې کړې او د جزیې په منلو سره یې مسلمانانو سره سوله وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسی بن نصیر (رحمه الله) د غربي اندلس لیري منطقو ته خپل خوی عبدالعزیز بن موسی لیږلی ؤ، چې اوس دغه منطقې د پرتګال په نامه یادېږي. عبدالعزیز بن موسی په ډېر کم وخت کې دغه ټولې منطقې فتحه کړې، چې د همدې فتحې او ویاړ له مخې د پرتګال فاتح عبدالعزیز بن موسی (رحمه الله) دی.

بعضو خلکو ویلي چې کله موسی بن نصیر (رحمه الله) د طارق ابن زیاد (رحمه الله) سره مخ شو، نو ډېر سخت ورته په غصه شو او بندي یې کړ او حتی هغه یې په قمچینو وواهه، خو دا خبره هم حقیقت نه لري او له حقیقت څخه لرې ده. دغه داستانونه د اروپایانو له روایتونو څخه بغیر په نورو ځایونو کې ندي راغلي او حقیقت دا دی چې موسی بن نصیر (رحمه الله) هغه ډېر معمولي شان سر زنشت کړ او بغیر له دې څخه د دغو دواړو اتلو سالارانو تر منځ لیدنه چې دوه کاله وروسته شوې وه، ډېره دوستانه لیدنه وه.

دغه دواړه سالاران د ۹۲ هـ کال د رمضان څخه د ۹۴ هـ کال تر ذي الحجې پورې یو د بل څخه لرې ؤ، ځکه چې د طارق ابن زیاد (رحمه الله) حملې یو کال په بر کې نیولې ؤ، تر څو طلیطلې ته ورسېد، کله چې دغه دواړه سالاران سره یو ځای شول، نو بیا یې د شمالي منطقو د فتحې لپاره اماده ګي ونیوله. کله چې د شمال طرف ته روان شول، نو د برشلونه ښار یې فتحه کړ (د برشلونه په باره کې مسلمانان له دې علاوه، نور هېڅ نه پوهېږي، چې هلته د فوټبال یو ټیم شته او پدې نه پوهېږي چې هلته مسلمانان په فاتحانه ډول ور داخل شوي دي او هلته یې د الله تعالی (جل جلاله) دین رسولی دی) د برشلونه څخه وروسته دوی د سرقسطه په لور ولاړل، چې یو لوی ښار دی او دا ښار یې هم فتحه کړ. له هغې وروسته د شمال منځنۍ برخې ته او شمال غرب خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ولاړل او همدارنګه موسی ابن نصیر (رحمه الله) یو لښکر د پېرینه د غرونو شا ته ولېږه، دغه لښکر چې د پېرینه د غرونو څخه تېر شو نو د اربونه ښار ته چې د سپیني بحیرې په غاړه پروت دی ورسېده.

موسی بن نصیر (رحمه الله) پدې کار سره په فرانسه کې د یو اسلامي خاورې بنسټ کېښود، چې د وخت په تېرېدو سره پراخه شو، چې بیان به یې انشاء الله په راتلونکو درسونو کې راشي.

وروسته له هغې چې دغه لښکر د فرانسې جنوبي برخه فتحه کړه، موسی بن نصیر (رحمه الله) د خپل لښکر سره د شمال غربي اندلس تر اخري برخو پورې ورسېد، تر دې چې د ټول اندلس فتحه په ۹۵ هـ کال کې مکمله شوه، بغیر له یوې منطقې څخه چې هغه د شمال غربي اندلس یوه لړې سیمه وه، چې د صخره په نوم یادیده او دغه سیمه د بسکای په خلیج کې د اطلانتیک سمندر سره نږدې واقع وه، موسی بن نصیر (رحمه الله) صخره هم محاصره کړې وه او د هغې د فتحې عزم یې هم درلود، خو په ناڅاپي ډول د داسې پېښې سره مخ شو، چې د هغې توقع یې هېڅ نه لرله.

موسی بن نصیر (رحمه الله) ته د ولید بن عبدالملک لیک او د فتوحاتو درېدل:

پدې وخت کې له دمشق څخه د امیرالمؤمنین فرمان د موسی بن نصیر (رحمه الله) او طارق ابن زیاد (رحمه الله) په نامه راورسېد او له هغوی څخه یې غوښتي وو چې د فتحې پوره کول دې پرېږدي او دمشق ته دې راشي، پدې امر سره موسی بن نصیر (رحمه الله) ډېر خفه شو، خو مجبور ؤ چې د خلیفه دغه امر ومني، پدې ځای کې لازمه ده چې له موسی بن نصیر (رحمه الله) سره یو ځای تعجب وکړو، چې خلیفه ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې کار وکړ، خو د دې جواب د ولید بن عبدالملک سره ؤ، چې په لاندې ډول دي:

۱. ولید ابن عبدالملک پدې اندېښنه کې ؤ، چې مسلمانانو د خپل ملک څخه دومره لرې په اروپا کې په دومره تېزۍ سره پرمختګ وکړ، هسې نه چې نصارا هغوی محاصره کړي او لکه څنګه چې مسلمانانو په هره اندازه هلته پرمختګ کاوه او ځایونه یې نیول، نو قوت یې کمېده او له کومک څخه لرې کېدل، ولید نه غوښتل چې مسلمانان په دومره تیزۍ سره پرمختګ وکړي.

۲. ممکن ولید بن عبدالملک د موسی بن نصیر (رحمه الله) او طارق ابن زیاد (رحمه الله) د راګرځیدو څخه بغیر، هم د فتوحاتو درول غوښتل، ولې د دوی په را ګرځیدو او دمشق ته په راتګ یې ځکه تأکید کاوه، چې ولید اوریدلي وو چې موسی بن نصیر (رحمه الله) غواړي چې د اندلس تر فتحې وروسته ټوله اروپا فتحه کړي، تر څو د غرب له لارې قسطنطینیه فتحه کړي، د امویانو لښکر څو ځلې کوښښ کړی ؤ، چې قسطنطینیه له ختیځ لوري فتحه کړي، خو نه وو توانیدلي، نو ځکه موسی بن نصیر (رحمه الله) د ټولې اروپا د فتحه کولو فکر کړی ؤ، تر څو د لویدیځ له لوري قسطنطینیه فتحه کړي، خو ولید بن عبدالملک پدې ویره کې ؤ، که مسلمانان د اروپا منځ ته داخل شي او له کومک څخه لرې شي، هسې نه هلاک شي، نو ځکه یې موسی بن نصیر (رحمه الله) او طارق ابن زیاد (رحمه الله) ته د فتوحاتو د درولو او د دوی د بېرته راګرځېدلو امر وکړ. دلته باید د موسی بن نصیر (رحمه الله) عالي همت وستایو. خصوصاً کله چې پدې وپوهېږو چې کوم وخت هغه دا فکر درلود! نو عمر یې پینځه اویا کاله ؤ، په دې عمر کې یې هم د الله تعالی (جل جلاله) په لاره کې جهاد کاوه او اندلس

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې فتحه کړ او همدارنګه د اندلس د فتحې څخه وروسته یې د اروپا د فتحې فکر کاوه، تر څو د لویدیځ له لارې قسطنطینیه فتحه کړي، د غه د اوږد عمره شخص په پینځه اویا کلنی کې داسې فکر کاوه! دهغه دا رنګه فکر د اوسنیو پینځه اویا کلنو لپاره یو مثال دی، چې فکر کوي د کېناستلو عمر یې رارسېدلی دی او نور یې کارونه پای ته رسېدلي دي. ښکاره ده چې وظیفه او کار یې پای ته ندی رسېدلی او که نه نو راتلونکي نسل ته به څوک صحیح تعلیم ورکوي؟ او هغوی به څوک د خپلو تجاربو څخه مستفید کوي؟ او د هغوی کارونه به څوک اصلاح کوي؟

همدارنګه موسی بن نصیر (رحمه الله) شمالي افریقا په داسې حال کې فتحه کړه، چې عمر یې د شپیتو کلونو څخه اوښتی ؤ، چې د غه عمر په اوسني وخت کې د تقاعد عمر دی، نو کله چې د ولید فرمان ورته ورسېد ډېر خفه شو، ځکه خفه شو، چې له جهاد نه منعې شو او کوم ارمان یې چې درلود، هغه پوره نه شو، خو مجبور ؤ چې د خلیفه حکم ومني. هماغه ؤ چې طارق ابن زیاد (رحمه الله) یې له ځان سره کړ، د دمشق په لور را وګرځېدل او په داسې حال کې دمشق ته را ورسېدل، چې ولید بن عبدالملک د مرګ په مرض اخته ؤ او درې ورځې وروسته د دوی د ورتګ څخه وفات شو او پر ځای یې سلیمان بن عبدالملک خلیفه وټاکل شو، چې دی هم د خپل وررور سره پدې خبره کې همنظره ؤ، چې موسی بن نصیر دې په دمشق کې پاتې شي.

د موسی بن نصیر د راتګ څخه یو کال وروسته سلیمان بن عبدالملک په ۹۷ هـ کال کې حج ته تلونکی ؤ، نو موسی بن نصیر (رحمه الله) لکه څنګه یې چې د لسو کالو څخه هم زیاته موده په افریقا او اندلس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړې وه او پدې توله موده کې یو وار هم بېرته نه ؤ راغلی، نو ځکه یې د سلیمان بن عبدالملک سره یو ځای د حج اراده وکړه.

په لاره کې موسی بن نصیر (رحمه الله) دعا وکړه، چې ای الله جل جلاله، که زندګي راکوې! نو ما بېرته د جهاد خاورې ته ولېږه، تر څو هلته شهید شم او که د جهاد څخه بغیر په بل ځای کې مرګ راکوې، نو بیا د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مبارک ښار مدینه منوره کې را څخه روح واخله. د دې څخه وروسته حج ته ولاړ او کله چې له حج څخه بېرته را ورګرځید. نو په مدینه منوره کې وفات شو او د صحابه کرامو (رضی الله عنهم) سره یو ځای دفن کړای شو

دا ؤ د صالحانو او الله تعالی (جل جلاله) سره د محبت لرونکو ارمان، چې خپله زیاته زندګي یې په جهاد او د الله تعالی (جل جلاله) په لاره کې تېره کړې وه. زړونه یې د الله تعالی (جل جلاله) د محبت سره تړلې وو او د الله تعالی (جل جلاله) څخه یې د خپلې خاتمې سوال وکړ، چې قبول شو، مدینه منوره کې وفات شو او هملته دفن شو.

خو د ده د لارې ملګری طارق ابن زیاد (رحمه الله) چې د اندلس څخه یو ځای د ده سره راغلي ؤ. د هغه په باره کې هېڅوک معلومات نه لري، یعنې کله چې هغه دمشق ته راغلی. بیا د هغه په باره کې هېڅ معلومات نشته، چې ایا هغه بېرته اندلس ته ولاړ او که په دمشق کې یې باقي ژوند تېر کړ؟ خو ځینې راویات شته چې ډېر صحیح ندي او وایي چې په ۱۰۲ هـ = ۷۲۱ م یعنې د اندلس څخه تر راتګ پینځه یا شپږ کاله وروسته وفات شو، خو معلومه نده چې په دمشق کې وفات شو او که په کوم بل ځای کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

صخره:

کله چې مسلمانان د اندلس د فتحې څخه وروسته د فرانسې غرب ته ورسېدل، نو موسی بن نصیر (رحمه الله) او طارق بن زیاد (رحمه الله) د خلیفه په امر بېرته راوګرځېدل، خو یوه ډېره کوچنۍ منطقه د اندلس په شمال لویدیځ کې د مسلمانانو د فتحې څخه پاتې وه او مسلمانان بې خطر ته متوجه نه شول، چې یوه ورځ به داسې راشي، چې د نصاراوو د مملکت سرچینه به له همدغه ځایه پیل شي او مسلمانان به په اندلس کې له سقوط سره مخ کړي، دغه منطقه د صخره په نوم یادیدله، چې مسلمانانو هغه نه وه فتحه کړې او په هغې کې د نصاراوو یوه لویه ډله اوسیدله. زیاتره مؤرخین پدې فکر دي، که موسی بن نصیر (رحمه الله) او یا طارق بن زیاد (رحمه الله) په هغه ځای کې پاتې وای، نو دغه سیمه بې همداسې نه پرېښودله. کولای شو ووایو چې یو ډېر وړوکی او ساده امر د وخت په تېریدو سره ډېر لوی مصیبتونه منځ ته راوړي.

نو مسلمانانو ته لازمه ده، چې خپل ټول کارونه په قوي عزم سره تر سره کړي.

د فتحې د دورې پای (۹۵ هـ = ۷۱۴ م):

د مشق ته د موسی بن نصیر (رحمه الله) او طارق بن زیاد (رحمه الله) تر تللو وروسته، د اندلس د تاریخ هغه مهمه دوره چې په هغې کې اسلامي حکومت په اندلس کې قائم شوی ؤ او په تاریخ کې د فتحې د دورې په نوم یاده شوېده؛ پای ته ورسېدله. د اندلس تاریخ د ملک نظام له حیثه په څو دورو ویشل شوی دی، چې یوه دوره د فتحې دوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده او دغه دوره په ۹۲ هـ = ۷۱۱ م کال شروع شوه او په ۹۵ هـ = ۷۱۴ کال کې ختمه شوه، يعنې د فتحې دوره تقريباً درې نيم کاله وه.

او دا له يوې عسکري معجزې څخه کم نده، چې مسلمانانو د ټولو جغرافيايي مشکلاتو سره، سره دغه خاوره په درې نيمو کلونو کې فتحه کړه. دا رنګې عسکري معجزه د اسلامي تاريخ څخه پرته، بل کوم تاريخ کې نه ليدل کېږي، د دغې دورې څخه وروسته، نوې دوره شروع کېږي، چې د واليانو د دورې په نوم شهرت لري، دغه دوره د موسی بن نصير (رحمه الله) او طارق بن زياد (رحمه الله) د بېرته تګ څخه شروع کېږي او ۴۲ کاله ادامه کوي، يعنې د ۹۲ هـ څخه شروع او تر ۱۳۸ هـ پورې دوام کوي.

د واليانو معنا دا ده، چې يو والي به د اندلس امور په خپل لاس کې واخيستل او هغه به بيا د مسلمانانو د خليفه متابعت کاوه، چې پدې زمانه کې د مسلمانانو اولنی خليفه سليمان بن عبدالمک ؤ، له هغه وروسته عمر بن عبدالعزيز (رحمه الله) خليفه شو، بيا يزيد بن عبدالملک، بيا هشام بن عبدالملک او په همدې ډول د امويانو د دورې تر اخره پورې؛ دغې دورې ادامه پيدا کړه.

لومړی والي په اندلس کې عبدالعزيز بن موسی بن نصير (رحمه الله) دی، چې د سليمان بن عبدالمک په امر باندې مقرر شوی و.

عبدالعزيز بن موسی هم د جهاد په لاره کې د خپل پلار موسی بن نصير (رحمه الله) په شان ؤ، لکه څنګه يې چې پلار د هغه په اړه ويلي دي (صواما قواما) په سختۍ سره يې روژه نيوله، تهجد به يې کول او د الله جل جلاله د لارې مجاهد ؤ.

د واليانو دوره ډېره عجيبه دوره وه، څکه چې د ۴۲ کلونو په موده کې ۲۲ واليان قدرت ته ورسېدل، يعنې هر والي د دوه يا درې کلونو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات حکومت ندی کړی او دا څکه چې د دې واليانو څخه زيات يې د فرانسې په جنگونو کې شهيدان شوي دي او د دغې دورې په دوهمه برخه کې، زيات واليان د شورشونو په اساس لرې شوي دي.
سبحان الله! د دغې دورې اوله برخه د دوهمې برخې سره ډېر تفاوت لري، کولای شو د واليانو دوره د اداري او حکومت داری له کبله په دوه برخو ووېشو، اوله دوره چې د جهاد او فتوحاتو دوره وه، له ۹۲ هـ کال څخه يې تر ۱۲۳ هـ کال پورې دوام وکړ، خو دوهمه دوره چې ډېره ضعيفه او د دسيسو دوره وه، د ۱۲۳ هـ کال څخه تر ۱۳۸ هـ کال پورې، يعنې ۱۵ کاله يې دوام وکړ.
د ټولو واليانو ذکر دلته نه شو کولای، د نمونې په توگه به د څو مشهورو واليانو يادونه وکړو:
د واليانو د دورې اولې برخې څينې صفات درلودل، لکه په اندلس کې د اسلام خپرېدل او خلکو ته د اسلام تعليم ورکول.
کله چې د اندلس خلکو وليدل چې اسلام يو کامل او شامل دين دی او د انسانانو د ژوند ټول مسايل تنظيموي، لکه په دې دين کې يې واضحه او ښکاره عقيده پيدا کړه، عبادات يې پکې په ښايسته شکل پيدا کړل، د سياست حکومت، تجارت، زراعت او معاملاتو لارښوونې يې پکې پيدا کړې، د دغه دين په حاکمانو او مشرانو کې يې تواضع پيدا کړه، همدارنگه د والدينو، اولادونو، ورونو، گاونډيانو، خپلوانو، دوستانو او حتی دښمنانو سره د کړنلارې او سلوک اصول پکې هم ټاکل شوي وو. بنديانو سره د رويې اصول پکې وو، بلکې هر هغه څه سره، چې هغو ورسره اشنا يې درلوده، اسلام يې په اړه اصول درودل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په خپل پخواني دين کې يې ډېر نا اشنا مفاهيم درلودل. چې دوی ته د فهم ور نه وو او حاکم به چې څرنګه غوښتل. دوی ته به يې قوانين وضعه کول. نو ځکه دوی د اسلام په مبارک دين کې ډلې. ډلې داخل شول او د اندلس د فتحې څخه لږه موده پس. د اندلس زياتره اوسيدونکي د اندلس اصلي اوسيدونکي وو او عرب او بربر يکي اقليتونه وو. خو حکومت پکې بيا هم د همدوی ؤ او د اندلس اوسيدونکي هم د اسلام عساکر شول او همغوی د اسلام د راوړلو څخه وروسته فرانسې ته د فتوحاتو لپاره ولاړل. عربو او بربريانو د اندلس د اصلي اوسيدونکو سره ودونه وکړل او نوی نسل يې رامنځ ته کړ، چې دغه نوی نسل د مؤلدينو په نوم مشهور شو.

مسلمانانو په اندلس کې طبقې لغوه کړې. يعنې کله چې د اسلام مبارک دين راغی. نو د حاکم او محکوم ترمنځ يې مساوات رامنځ ته کړل. که چېرته به قاضي پر چا ناحقه حکم کاوه. نو د هغه په مقابل کې به دريده. همدارنګه مسلمانانو د خلکو د عقيدو ازادي ساتلې وه او دهغوی کليساګانې يې پرېښې وې. که چېرته به نصارا د کليسا د خرڅولو موافق شول. نو مسلمانانو به په مناسب قيمت هغه ترې اخيستله او په هغه ځای به يې جومات جوړاوه او که به يې د خرڅولو څخه انکار وکړ. نو هغه به يې پرېښودله او د هغې د ورانولو قصد به يې نه کاوه. مسلمانانو مدنيت او ابادۍ ته هم زياته توجه وکړه او زيات پلونه او نور ځايونه يې جوړ کړل. چې له جملې څخه يې يو د قرطبې پول دی. دغه پول په هغه وخت کې د اروپا د عجيبو پلونو له جملې څخه ؤ.

د وسلو او کښتيو جوړولو لوی مرکزونه يې هم جوړ کړل او اسلامي قوت ته يې زياتوالی ورکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپانویانو هم په هر کار کې د مسلمانانو تقلید شروع کړ، د فاتحینو ژبه چې عربي وه، هغوی زده کوله، حتی یهودو او نصاراوو چې د هسپانیې اوسیدونکي وو، د عربي ژبې په زده کولو ویاړ کاوه.

سبحان الله! شکست خوړلی قوم همیش د فاتح قوم تقلید کوي، لکه څنګه چې په اوس وخت کې په ځینو تعلیمي ادارو کې اساسي ژبه انګلیسي ده، مسلمانان د انګلیسي ژبې په یادولو باندې فخر کوي، په غربي تمدن او پرمختګ باندې عاشقان دي او هغه ژبه چې الله تعالی (جل جلاله) د قرانکریم په واسطه هغې ته شرف ورکړی او د جنت ژبه ده، هغه یې ترک کړېده او انګلیسي ژبې ته یې کش ورکړی.

مسلمانانو په هغه زمانه کې قرطبه خپل پایتخت وټاکه، په اول کې د طلیطلې ښار د اندلس پایتخت ؤ، خو پدې خاطر چې طلیطله په شمال کې د فرانسې او صخرې سره نږدې وه او د پایتخت لپاره مناسب ځای نه ؤ، نو ځکه مسلمانانو قرطبه خپل پایتخت وټاکه، چې دغه ښار د اندلس په جنوب کې واقع دی، تر څو د کومک غوښتلو لپاره المغرب ته نږدې وي.

د والیانو د دورې په اوله برخه کې، کوم شی چې ډېر مهم و، هغه په فرانسه کې جهاد ؤ ، په فرانسه کې جهاد د مسلمانانو په تاریخ کې زیاتې خطاګانې درلودې.

دلته د بعضو هغو والیانو څخه یادونه کوو، چې په فرانسه کې د جهاد مخکښان وو.

سمح بن مالک الخولاني یو د هغو والیانو څخه دی، چې په فرانسه کې یې زیات جهاد کړی دی، سمح بن مالک د عمر بن عبدالعزیز (رحمه الله) په وخت کې د اندلس والي ؤ، دغه شخص چې کله د اندلس والي شو، نو فرانسې ته ولاړ، په فرانسه کې یو ښار د اربونه په نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې مسلمانانو د موسی بن نصیر (رحمه الله) په وخت کې د سربې په اساس فتحه کړې وُ، خو سمح بن مالک (رحمه الله) ټوله جنوبي فرانسه فتحه کړه او د یوې لویې ګذرګاه اساس یې کیښود، چې د سبتمانیا د مقطع په نوم یادیدله. چې اوس هغه مقطع د رویرا (Rviera) د ساحل په نوم یادېږي، چې د نړۍ زیات مسلمانان یې کتلو ته ورځي او د سیاحت له نظره د نړۍ له مشهورو ځایونو څخه شمېرل کېږي. په پخوا وختونو کې مسلمانان دغه ځای ته په فاتحان ډول ورننوتلي وو او هلته یې د الله تعالی (جل جلاله) قانون حاکم کړی وُ.
سمح ابن مالک (رحمه الله) د ۱۰۲ هـ کال د عرفې په ورځ شهید شو او د هغه څخه وروسته زیات والیان تېر شول، چې د نومونو له یادولو یې تېرېږو، د عمبسه بن صهیب (رحمه الله) یادونه کوو، چې ډېر متقي او پرهیزګاوه سړی وُ، طبعاً ډېر خلک به هغه نه پېژني، خو هغه یو حقیقي مجاهد شخصیت تېر شوی دی او د ۱۰۳ هـ څخه تر ۱۰۷ هـ کال پورې په اندلس کې حاکم وُ او د جهاد په کولو سره د سانس تر ښار پورې چې د پاریس د ښار څخه ۳۰ کیلو متره لرې دی؛ ورسېده. یعنې عمبسه بن صهیب (رحمه الله) د فرانسې تقریباً اویا فیصده خاوره د مسلمانانو تر کنترول لاندې راوستې وه، وروسته له دې عمبسه بن صهیب (رحمه الله) هم شهید شو، ده څخه وروسته د اندلس په ټولو امورو کې تغیر راغی، د عمبسه بن صهیب (رحمه الله) څخه وروسته هم په اندلس کې زیات والیان تېر شول، تر دې چې الحیسم الکلابي قدرت ته ورسېد، الحیسم الکلابي د تېرو والیانو برعکس ډېر متعصب سړی وُ، په قوم عرب و او د ده په وخت کې د عربو او بربریانو تر منځ اختلافات شروع شول، خو له دې څخه وروسته الله تعالی (جل جلاله) عبدالرحمن الغافقي (رحمه الله) قدرت ته ورساوه او دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخص یو ځل بیا د مسلمانانو له منځ څخه بې اتفاقي او قومي تعصبات لرې کړل، کله چې د دغو مشکلاتو په حل کولو بریالی شو، نو فوج یې له ځان سره واخیست او د فرانسې په لور روان شو، تر څو له نوي سره فتوحات شروع کړي او د ی د فتوحاتو په لړ کې داسې ځای ته ورسېد، چې هلته د ده څخه پخوا مسلمانان نه وو رسېدلي، یو په بل پسې یې ښارونه فتحه کړل، د ارل ښار له فتحه کولو وورسته یې دبودو ښار فتحه کړ، دغه ښار اوس هم شته، وروسته له دې یې د تنوشه ښار او بیا یې د تورانتا ښار فتحه کړ، تر دې چې د پواتي ښار ته ورسېدل، چې دغه ښار د پاریس له ښار څخه تقریباً سل کیلو متره لیرې د لوید یځ طرف ته واقع دی او د قرطبي ښار څخه تقریباً زر کیلو متره فاصله لري.

په پواتي کې د بلاط په نوم یوه منطقه وه، چې عسکري کیمپ ؤ، بلاط په اندلسي ژبه کې ماڼۍ ته وایي، په دغه ځای کې یوه پخوانۍ تشه ماڼۍ وه، چې عسکر پکې اوسېدل.

عبدالرحمن الغافقي د خپلو عسکرو په تنظیم شروع وکړه، تر څو د نصاراوو د مقابلې لپاره ځان تیار کړي، د عبدالرحمن الغافقي، په فرانسه باندې، دغه حمله، لوی ترینه حمله وه، ځکه چې پدې حمله کې د مسلمانانو د فوج تعداد پنځوس زرو ته رسېده، خو د عبدالرحمن الغافقي په لښکر کې دغه وخت یو خطرناک مشکل رامنځته شو او هغه دا چې مسلمانانو د اندلس څخه د پواتي تر ښار پورې، ډېر ښارونه فتحه کړي وو او زیات غنیمتونه یې تر لاسه کړي ؤ، نو پدې وخت کې مسلمانان د غنیمتونو عاشقان شول او په دې فکر کې شول، چې باید بېرته وګرځو، تر څو دغه مالونه خپل وطن ته ورسوو، چې فرانسویان یې راڅخه بېرته ونه نیسي، لیکن عبدالرحمن الغافقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(رحمه الله) خلک راجمع کړل او ورته يې وويل: مونږ دلته د غنيمتونو راټولو لپاره نه يو راغلي، بلکې د دې لپاره راغلي يوو، چې د الله جل جلاله دين خلکو ته ورسوو او خلک د بنده د عبادت څخه د الله تعالی عبادت ته راوبولو.

پدې ډول يې لښکر د جهاد او شهادت لپاره اماده کړ او بيا د خپل لښکر سره د پواتي په لوري روان شو.

کله چې پواتي ته ورسېدل، نو په لښکر کې نوي مشکلات راپيدا شول او هغه دا چې کوم تعصبات چې په اندلس کې د عربو او بربريانو تر منځ موجود ؤ او د عبدالرحمن الغافقي (رحمه الله) په واسطه له منځه تللي وو، يو ځل بيا راتازه شول او دا پدې خاطر رامنځته شوې وو، چې د غنايمو څخه بايد څوک څه شی واخلي، عربو به ويل چې مونږ عرب يوو، بايد زمونږ حصه زياته وي او بربريانو به ويل چې مونږ بربريان يوو او دا هېواد مونږ فتحه کړی دی، د همدې وياړ له مخې زمونږ حصه بايد زياته وي، دوی دا هيره کړه، چې د اسلام په مقابل کې قوميت کوم اهميت نه لري، خو په دوی کې دغه مشکل پيدا شو.

همدارنګه د غنيمتونو مينه او د هغو د لاسه وتلو وېره هم ورسره پيدا شوه او د دې په څنګ کې مسلمانانو په خپل زياتوالي باندې اعتماد وکړ، ځکه چې دغه وخت د مسلمانانو تعداد پنځوس زره جنګياليو ته رسېده، چې د اندلس په تاريخ کې يې سابقه نه درلوده.

نو هغوی خپل لښکر ته مغرور شول او فکر يې کاوه چې دوی نه شي مغلوبيدای، نو د حنين ورځ له نوي سره را تازه شوه او سره د دې چې د مسلمانانو سرلښکر ډېر تقوی داره، پرهيزګاره او مجاهد شخصيت ؤ، خو په لښکر کې يې د ماتې عوامل رانښکاره شوي وو، لکه د غنيمتونو سره مينه، قومي تعصبات او همدارنګه په خپل زياتوالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې اعتماد کول، خو هر کله چې د مسلمانانو تعداد زيات شوی او په الله جل جلالهُ باندې د توکل کولو پر ځای يې، په خپل زياتوالي اعتماد او باور کړی، نو الله جل جلالهُ له ماتې سره مخ کړي دي.

د نصاراوو لښکر د پاريس څخه د چارل مارتل په مشرۍ باندې راروان شوی ؤ، چې د لښکر تعداد يې څلور سوه زره جنګياليو ته رسېده، يعنې د مسلمانانو د لښکر څخه د دوی تعداد اته چنده زيات ؤ او د دې سره، سره مسلمانان د خپل پايتخت قرطبې څخه هم ډېر ليرې وو.

دغه جنګ په پواتې کې شوی دی، چې د پاريس سره نږدې دی، جنګ لس ورځې دوام وکړ، دا د ۱۱۴ هـ کال د رمضان مياشت وه، د جنګ په اولنيو وختونو کې، سره له دې چې د نصاراوو فوځ ډېر ؤ، خو غلبه د مسلمانانو وه، خو نصاراوو چې کله د مسلمانانو په غنيمتونو باندې، چې د مسلمانانو د فوځ شاته واقع وو، حمله وکړه، مسلمانان د غنيمتونو په فکر کې شول، نو ځکه يې لښکر خور، وور شو او په دغه جنګ کې چې د بلاط الشهداء يا پواتې د جنګ په نامه ياديده، ماتې وخوړه.

دغه جنګ ته بلاط الشهداء ځکه وايي چې بلاط يې په اندلسي ژبه کې مانۍ ته ويلو او هلته يوه مانۍ وه.

او شهداء هماغو شهيدانو ته وايي، چې په دې جنګ کې شهيدان شوي وو. په دغه جنګ کې چې څومره مسلمانان شهيدان شوي دي، د هغې تعداد په اسلامي تاريخ کې ندی راغلی، ليکن د اروپايانو په رواياتو کې د ډېرو مبالغو څخه کار اخيستل شوی دی، حتی هغوی وايي چې په دغه جنګ کې درې سوه زره مسلمانان قتل شوي دي، په داسې حال کې چې په دغه جنګ کې د مسلمانانو ټول تعداد پنځوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

زره تنه ؤ؛ خو هغوی کوښښ کوي، چې د مسلمانانو خساره او زیان زیات وښيي.
که چېرته فرانسويانو په دغه جنګ کې ماتې خوړلې وای، نو ټوله اروپا فتحه کېدله او د اکسفورډ په پوهنتون کې به د قران کريم تدريس کېده.
مسلمانانو د بلاط الشهداء په جنګ کې تر ماتې خوړلو وروسته په شاتګ وکړ، خو سره د دغه شاتګ هم لکه څومره چې نصارا فکر کوي، دغه شکست دومره لوی نه ؤ، ځکه چې د نصاراوو لښکرو مسلمانان تر اندلس پورې تعقيب نه کړل، بلکې يواځې د غنيمتونو په اخيستلو او د هغو مسلمانانو په قتل چې په جنګ کې قتل شوي وو اکتفاء وکړه. مسلمانانو په دغه جنګ کې ځکه ماته وخوړه، چې کوم مال دوی د فرانسې او اندلس په فتحو کې تر لاسه کړی ؤ، په هغې مغرور شوي وو. لکه څنګه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: قسم په الله تعالی! چې زه پر تاسو د فقر څخه ويره نه لرم، بلکې له دې څخه ويره لرم، چې د دنيا دروازې به ستاسو پر مخ خلاصې،شي، لکه څنګه چې ستاسو څخه په مخکينيو باندې د دنيا دروازې خلاصې شوې وې، نو تاسو به د هغې په لاس ته راوړلو کې هڅې وکړئ، لکه څنګه چې ستاسو څخه مخکينيو د هغې په لاس ته راوړلو کې هڅې کړې دي او دغه رقابت او هڅې به تاسو هلاک کړي؛ لکه څنګه يې چې ستاسو څخه مخکې هلاک کړي وو.
سبحان الله! د رسول الله (صلی الله عليه وسلم) کلام ته وګورئ! او فکر وکړئ، ځکه د الله جل جلاله قانون دی چې څوک خاص د دنيا هڅې کوي، نو د دنيا محبت هغوی هلاکوي، په همدې قسم ددنيا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازې به د مسلمانانو پر مخ خلاصې شي او دوی به د هغې په لاس ته راوړلو کې هڅې وکړي، نو دوی به هم هلاک شي.
لکه څنګه چې د بلاط الشهداء په جنګ کې مسلمانانو د غنیمتونو سره مینه پیدا کړه او هم د دوی تر منځ قبیلوي او قومي تعصبونه راپیدا شول، نو د عربو او بربریانو تعصب فرانسویانو هم درک کړی ؤ، ځکه یې هغوی ته شکست ورکړ، د فرانسویانو کتابونو دغه پېښې ژوندۍ ساتلې وې، هماغه وو چې فرانسویان څو پېړۍ وروسته د الجزایر هېواد ته داخل شول او دغه هېواد ۱۳۰ کاله یعنې د ۱۸۳۰ م څخه تر ۱۹۶۰ م کال پورې د فرانسویانو په لاس کې ؤ، چې وروسته بیا د ازادۍ تحریکونه پکې راپیدا شول، نو فرانسویانو د دې لپاره چې دغه حرکتونه وځپي، اولنی کار یې دا وکړ چې هلته یې د عربانو او بربریانو ترمنځ قبیلوي تعصبات راپیدا کړل.
بربریانو ته به یې ویل چې تاسو اري یعنې اروپایي نژاد سره نږدې والی لرئ او عربانو سره ستاسو نږدې والی نشته.
لکه څنګه مو چې مخکې یادونه وکړه، بربریانو له اروپایانو سره ډېر مشابهت درلود، ځکه چې بربریانو زیړ ویښتان او شنې سترګې درلودلې، خو د اسلام په مبارک دین کې نژاد قبیله او رنګ کوم اهمیت نه لري، یوازې تقوا اهمیت لري.
فرانسویانو د دې لپاره چې بربریان هم له عربانو او هم له اسلام څخه لیرې کړي، هغوی ته یې د فرانسوي ژبې تعلیم شروع کړ او د عربي ژبې زده کړه یې پکې منع کړه، خو د دې سره، سره هغوی ونه شول کولای، چې بربریان د اسلام د مبارک دین څخه د عیسایت طرف ته واړوي، اګر که د دوی ژبو هم تغیر وکړ، خو بیا هم په اسلام باقي پاتې شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرانسويانو پدې لړ کې د هغوی لپاره د امازيغي په نوم يوه خاصه ژبه رامنځته کړه، ځکه کومو بربريانو چې په الجزاير کې ژوند کاوه، هغه د امازيغ قبايل وو او هغوی خپله مخصوصه ژبه درلوده او د الجزاير ۱۵ فيصده نفوس يې تشکيلاوه، نو فرانسويانو د امازيغي ژبې تعليم دوی ته شروع کړ، حتی په فرانسه کې يې په کال ۱۹۶۷م کې دامازيغي ژبې ليکنه پيل کړه او د هغې کتابت او ليکنه يې لاتيني ژبې ته بدله کړه، ځکه امازيغي ژبه ويل کيدله، خو کتابت او ليکنه يې نه درلودله، نو ځکه هغوی دغه ژبه په لاتيني الفاظو وليکله او بربر ځوانان يې فرانسې ته جلب کړل، تر څو امازيغي ژبه ياده کړي، همدانګه دوی د عربي ژبې د کليماتو په ليرې کولو شروع وکړه، يعنې د بربري ژبې څخه يې د عربي ژبې د کلماتو د حذفولو شروع وکړه، تر څو چې په ۱۹۸۸ م کال کې، يعنې ډېر کم کلونه مخکې فرانسويانو د بربريانو لپاره يوه نړيواله اکاډمي جوړه کړه او هغوی ته يې د دغې ژبې د يادولو تعليم شروع کړ. فرانسويانو دغه ټول کوښښونه د دې لپاره شروع کړي دي، تر څو د عربانو او بربريانو ترمنځ فاصله پيدا کړي او هغوی په خپلو منځونو کې سره وجنګوي، ځکه فرانسويانو ته د بلاط الشهداء په جنګ کې د بربريانو او عربانو تر منځ د تعصب ننبې او اثار معلوم شوي وو او په دې پوهېدل چې د دغو دوو قومونو تر منځ، دغه يووالی د اسلام د مبارک دين په واسطه رامنځ ته شوی دی.

خو که وګورو چې له يو طرفه فرانسويانو دا کوښښ کاوه، چې په الجزاير کې يې د عربي ژبې څخه پرته، نورې ژبې راپيدا کړي، خو له بل طرفه په ۱۹۹۹ م کال کې د فرانسې د وزيرانو رئيس شيراک ته وړانديز شوی ؤ، چې په فرانسه کې محلي ژبو ته هم اجازه ورکړي، نو هغه ورته په جواب کې وويل: ايا تاسو غواړئ چې فرانسه دې هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالکان په خير شي، يعنې فرانسه هم د بالکان په خير د قومي تعصباتو په اساس سره بيلوئ؟ نو پدې اساس يې دغه پيشنهاد رد کړ، پداسې حال کې چې همدوی په الجزاير کې د امازيغي ژبې د رواجولو په اساس په مسلمانانو کې تفرقه بازي پيدا کوله

يعنې دا کار د فرانسې لپاره حرام ؤ، خو د الجزاير لپاره حلال ؤ، چې د يوې ژبې څخه دې زياتې ژبې پکې دود وي. طبعاً دغه مشکل د الجزاير د حکومت مشکل هم دی، ولې دومره ويلای شو، چې سره د دې چې فرانسويانو د دغو خلکو د بې دينه کولو لپاره هر څومره کوښښونه وکړل، خو دغه خلک، يعنې بربريان تر اوسه پورې په خپل دين باندې کلک ولاړ دي.

د بلاط الشهداء جګړه د مسلمانانو لپاره يو لوی درس دی، څکه چې په دغه جنګ کې مسلمانان د قومي تعصباتو او دنيا سره د مينې له وجې هلاک شول، نو د دې څخه بايد نور مسلمانان عبرت واخلي او په خپلو منځونو کې هيڅ ډول تعصب ونه کړي، همدارنګه له دنيا سره بايد دومره مينه ونه کړي، چې خپل ټول مسؤليتونه يې له ياده ووځي او صرف د دنيا او دولت مينه وکړي.

اقول قولی هذا واستغفرالله لی ولک وجزاکم الله خيرا کثيرا

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library